

କେବୁ ପ୍ରାଚୀନତିକ ହେଉଥିଲା, ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ ମହିନେରେ ହୋଇଯାଇଥିଲା
ଅଛି । କ୍ଷେତ୍ରରେ କାଥ ସମ ଗୌଧୀଙ୍କ ବାବା
ଦୂର ସବୁପରିର ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି
କାହାରକ ପ୍ରକାଶ ଓ ଦର୍ଶନମୁଖୀରେ ସ୍ଥାନ ଦେଖାଇ
ଯାଇ । ସାହୁପରିନିବେଳେମୁଖ କୃଦୟଗ୍ରାମ ଏହି
କାହାରକ ପ୍ରକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷେତ୍ରମୁଖୀ ରଖାଇଥିଲା
କାହାରକ । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଜୀବନ ଅଗମରଠାରୁ ବଜା
ଦର୍ଶନମୁଖୀରେ ବାଜାକିମ୍ବୟ ଥିଲେବନା ତରି ଆମେ
ରେଖରେ ମାତ୍ର ମୋକଦମାବାଗ ଦେଖି ଲେବା
କାହାରକ ତେବେହିକା ଓ ପାଇସବୋର୍ଡ ବିଦ୍ୟାରବା ଉଚ୍ଚ
ଦିକାରୀ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏହି କହିଲେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଦର୍ଶନମୁଖରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦୋର ଦୃଢ଼ବାନ
ଦେଇବ ଶିଖେନାହିଁ କରିବା କାହାମୟ । ଏହି
ପ୍ରାଚୀନତିକ ସମିତିମୁଖରେ ସାମାଜିକ ବିଷୟ
କାହାରକ ତୋରଥିଲା ଏହି ଏହିକ ପ୍ରକାଶକ ହେଲା
ସାମାଜିକ ବୁଝିପୂର କରାରେ କାହାର ସରେନ୍ଦ୍ରନ
କାହାରେ ସବୁପରିର ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଦେଇଥିଲେ
କାହାରକ ବାଲ୍ୟଧବାହି ନିଷେଖ, ବାଲିକା ବିଦ୍ୟା
ଲକ୍ଷ୍ୟମାନ ପ୍ରାପନ, କାଳିଧିରବାନ ବିବାହ ଓ
ଏହିଭାବରେ କାହାରେ ଲୋକଙ୍କ କାତାରବା ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରକାଶକ କାହାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ତୋରୁଥିଲା । ଅଗମରଠାର୍ଦ୍ଦେ
କାହାର ବିଷୟର ଅର୍ଥବିଶ୍ଵାସକ ତେବେହିମୁଖେ ଦେଇ

ତୁମେ ପାଦିବାର ଏବଂ ଉପରେ ଥିଲାକାଳ ବଜାର
ସର୍ବହାର କାହା ଧୂମ ନୁହିଥିଲା । ମୋପଥିଲ ଲାଗୁ
ଦିପର ନେମାଙ୍ଗ ଓ ଶାରୁଷ ଆସି ନଗରକାଷି
ସଙ୍ଗେ ସର୍ବତା ନରବାରେ ଦୟପୁଣ୍ଡ । ପ୍ରଧାନ ସର୍ବ
ଚିହ୍ନ ଓ ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ରବ୍ୟ, ବହୁମନେ ପକ୍ଷୀନାମ ଆ
ପାଶୀଯ ଓ ବଳାବ ଦୃବ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ଅଛି । ବନ୍ଦ ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ର
ନିର୍ବା ପ୍ରୟୋଗନ୍ତ୍ୟ ଦୃବ୍ୟ ବାରମାପ କାହା ଦୂରତ୍ବ
ପଦ୍ମମନ୍ତ୍ର ବିଶେଷରୁଥେ ନାହା ଉପଗୃହରେ ନ
ଦେବବଳେ ପରା ନରବା ଓ ସେହି ପ୍ରମାଦ
କର୍ମଦିକ୍ଷାର ସମ୍ପାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅତିଥିପଦ
ଶତ ପ୍ରଦେଶ ପାନନ୍ଦପାନ ଏବଂ ବନ୍ଦାର ଥା
ଆଜନକର ତଥା ହେଉ ଅତ୍ୱିପରପରମାରେ ଏ
ସମୟ ଅସ୍ତ୍ରକଳ କରିବାକୁ ହେବ । ମୂଳକ
ପାଶକରୁ ଦେନ କିମ୍ବା ରୋଜକାର ଆମୋଦ
ମୋଦକାର ବିଶବାଳକ ପେଟ କରିବା । ଯେତେ
ଏହଦରରେ ସତ୍ତବ ଖର ବନ୍ଦାର କେତେ ଲୋକ
ଆଜତରଦାନ କରିଯାଏ ଦୟପୁଣ୍ଡ କାଶବାହାର କେ
ସବ୍ଦା ଦୃବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା । ଏବଂ ବନ୍ଦେବାକୁ ମ
ଧରନପଦାନ କରିଯାଏ ଓ ଯେତେକୁ ଅନ୍ୟ କେ
ଆପଣଙ୍କ ଅପଣା କହି କୁଣ୍ଡୁମ୍ବାଦ ଅଧିକ ମଳୋଚ
ପାଦ ସବେଳା ଦୃବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତତାରୀ ଓ ବନ୍ଦେବା
ତେମନ୍ତ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଆମା କରି ଯେ ପାଠକ

କାରବରେ ବାଧିତାପ୍ରକଳ୍ପ ଶିଖା ।
ବାଧିତାପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରଥମିତିଷ୍ଠାନାନ୍ତରୁ କ୍ଲାବ୍‌ର
ମହିମାମେଘରେ ସେଉ ଅଭିଭାବ ପ୍ରଦ୍ୱାବ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଜାବାନ୍ତରୁ ଭାଇତିଷ୍ଠାନରେ
କଥା କର୍ତ୍ତା ନାହିଁ ମହାବୟଙ୍କ ମହିମାକୁ ସର ଉଚ୍ଚ
ଲିଙ୍ଗମ ହେତୁରବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦ୍ୱାବ ଭାଇଗଲାପୀ ମାନ୍ୟବ
ଦୂଷେନ୍ଦ୍ରିୟକାରୀ ସହିତ ମର କଲାନ ମାପ ଗା
ରିକ୍ଷରେ ପ୍ରଦ୍ୱାବିକ ଦ୍ୱାରା ଭାଷାତ୍ମକ ହୋଇ ଏ
ଥିଲେକ ଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପରକ ଜଣିବ ଆହୁତି
ଦକ୍ଷତା ଦେଇଥିଲେ ତେବେହି ଅବେଦନ ସମ୍ପର୍କ
ସୁଲଭକାର ଅବେଳା ଦଥା ଜାଗାଇଥିଲେ
ଶ୍ଵେତରେତେତେବୀ ମହାବାଦୟ ପ୍ରଭୁନିଧିମାନକ ଧର
ମନ ଓ ଅବେଦନରେ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ସରଜ
କରିବେ କହିଲେ ଯେ ଭାବର ମହିମାମେଘ
ବିକ୍ରିବ ଭିଷମ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦର କରେ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଶୈର୍ଷ ଅଭିଭାବ ହୋଇଥାକୁ ଗରୁପରିବର
ଏହି ଏହି ବିଦ୍ୟାକୟ ଜୀବସ୍ଵକଥ ହେଉିଲାଗୁ ହେଲେ
ଶହମାନେ ବାଧ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ଅଛିଲେ କି
ହୋଇ ବିଦ୍ୟାକୟ ବଜାଇବାକୁ ହେଲା ଏବଂ ତା
କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ବିଶ୍ୱାସାର । ଧରନ୍ତରୁ ଏହି ଅଭିଭାବ କଲା
ଅଗଲୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅନୁର ପ୍ରକାଶର ଉତ୍ସର୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିର
ଗାଲୁ ହେବା । ଏପରି କାହା ହୋଇ ପଢ଼ିବା ଏ
ଦିନାମର୍ଯ୍ୟରେ ପଢ଼ିବା ହୁଲାଟା ସତର କଥା । ତାହା

ଲେଖ ଅଶ୍ରୁ କଳିବା ନାହିଁ କି ସ୍ଵରେ । ଜନିତାର
ବା ପ୍ରଜା ନିର୍ମାସମୟରେ ଦେଖିବେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ନ ଆଶିଲେ ଗାହା ଏହାଦେକିଲେ ଅଧାରିତ
ଅବମାନନ୍ଦା ଦୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିବା ଥମେମାନେ କହୁ
ଶୁଣି । ରହୁପଦକ ନେହି ଅକ୍ଷମାଜଳା କରିବା
ର ଅବଶ୍ୟ ଦୟୁମ୍ବ ଭାଗୀ ଦେନ ମାତ୍ର ଦରତି ଯାଇ
ଦର୍ଶା, ଦୟାକୁ ଅବା ରେଗ ରଖାଦ ଦେବୁ ବିଚାର
ବା ଦୟାଏ କଳମ୍ବ ଦେବା ଅଥବା କୁମରାପଦ ତାର
ପରଦାତ ଅଳ୍ୟତ ଅବଦ ଶୁକା ଦେବୁ ଅନାମେବ
ଦୟୁମ୍ବ ଦେବା ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦାରମାଜଳ କରିପି ଥବା
ମାନନ୍ଦା ବା କୃତ୍ତିମ ଅମାଣ୍ୟ ମଝରେ ପଢିଲ ପାରେ
ସେହି ଦାକମ ସେଧର ବୁଝି ସେମାନକୁ ନାହିଁ
ବହୁକାଳ ହାତଗୀ କରିଥିବା ଅଥବା ଦୃଦ୍ଧାରୀ ସୁଦେଶ
ଦେବମାନାର ନ ଆରେ । ଅମୁମାଜଳ କଣାମ
ଶୁଣି । ଅମୁମାଜଳେ ଅକେନ କୁଥ ଦାକମ ପାଇଥା
ଏବି କଥା । ହେ ଅବମାନନ୍ଦା ଦାହିରେ ପଡ଼ି
ଅଛି । ସେଇ ଦାଇଦର ଅଳ ପ୍ରହୃଷ୍ଟବିଠାର ନାହିଁ
ମାକା । ଅଦ୍ୟ କରିବା କଥାମଧ୍ୟ କୁମାରାଶ ସତ୍ତ୍ଵ
ଉତ୍ତର ପଥରେ ନେମିଥିଲେ ଏହି ମନୋକାପ୍ରତି କହୁ
ଉପବେକ୍ଷ ହେତୁମାଦରେ ଗାହା ସମର୍ଥନ କରି
ଅଛନ୍ତି । କେରମାକେ ଅର୍ଥବିଶ୍ଵାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ରେମାକେ ଉପରସ୍ତ ତାତିମମାଦରେ ନିକଟରେ ଅଟିଗୁ
ଇତ୍ୟାହି କମଳ ପ୍ରହୃଷ୍ଟବିଠାର ପାଇ ଶାତରେବାର

କୁଳ ଖଣ୍ଡା ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଶୁଭବାର ଗା ୧୯ ହଜାର
ସକାଳେ ସେଠାକୁ ପରେଟ ଓ ସନ୍ଧାସମୟରେ
କୁଣ୍ଡଳ କରୁଣ ହେବ । ଗା ୧୯ ତଥା ଶୁଭବାର
ସେକାଳେ କୁଣ୍ଡଳ ସୁନ୍ଦର ଓ ଦୌଡ଼ ନିରଖି ହୋଇ
ଦିନ୍ଦି ଧରିଦିନ ସଜ୍ଜିଷ୍ଟାରେ ଉଚ୍ଚାତ କୁ ଆଜ
ଦେଖାଇ ପରୁ ସମ୍ମାନ ମନ୍ଦିରଦୟ ଲେଖାଳ ଓ ସାମ୍ନ୍ତିକୀ
ମହୋଦୟା ଅଗ୍ରାକୁ ଯାହା ନରକେ । ପ୍ରାମନ୍ତ ଶାସକ-
କର୍ମ ମନେ ଆପଣା ପ୍ରତ୍ୟେଶର ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ
ତମ୍ଭର ମାସ ଗା ୪ ଉତ୍ସରେ ଦିଇରେ ଧ୍ୟାନେ ।
ପ୍ରାୟ ଦେଇଗଲ ସଜ୍ଜନ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଆପଣା ସରବାର ଓ
କର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାଦାରଙ୍ଗ
ଅମନ୍ତିତ ଦୋଷଅଛନ୍ତି କେ ସେମାନ ସେହି ମାସ
ଦା । ରାତରେ ପଢ଼ୁଛିବେ । ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉତ୍ସନ୍ନବେଶ-
ଗାନ୍ଧର ଶାମନକର୍ତ୍ତା ଓ ଭରଗରେ ଥିବା କେବେ-
କେ ଦୂରମାନେ ଅମନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଏହାଗତ
ପ୍ରଥାକାଳ ସମ୍ବଦପରୁ ପ୍ରକଳିତିଗର ନନ୍ଦିଗ ହେବାର
ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁ । ସେମାନେ ଭାରତ ମହାରାଜମେଳାର
ଅକ୍ଷୟ ଦେବେ ।

କଣ୍ଠ ବିଦ୍ୟାର ପୁରୀ ଉତ୍ତରର ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର
ମନ୍ଦିରଜାବକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉତ୍ତରପଥ ଛାଇଯାଇ
କିମ୍ବା ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଜାଣ୍ଯୁଲେ ବାଲ୍ୟକାଳରେ
ମନ୍ଦ ବରଳ, ବିଶ୍ଵ କୋମଳ ଏହି ଦୃଢ଼ୟ ଶିଖାପୁରୁଷଙ୍କ
ପ୍ରକର ଥାଇଁ, ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟ ଅଶ୍ରମର ଶୁଭକଷା ମାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଯାନ୍ତରମୁକ୍ତ କାଳକଳୁ ଭାବ ଗୌରବାଳ୍ୟକ
ଭିଜିଥିଲ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧକର ଉତ୍ତରପୋଣୀଙ୍କ ଶିଥାର୍ଥକୁ
ଦୃଷ୍ଟି, ମାତ୍ର ବାମଳରେ ଅନ୍ତର୍ପ୍ରାଣିର କରବାରୁ
ହେବ । ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟ କେବଳ କାମରେଣ୍ଟା ବରକରୁ
ସ୍ମର୍ଣ୍ଣରୂପ ଉପିଚ ହୁଏନାହିଁ । କାନ୍ଦମନୋ-
ବାନ୍ୟରେ ପଦିତର ଅବଳମ୍ବନ ଓ କାମପଦକୁ
ବ୍ୟାଗହିଁ ପ୍ରକୃତ ଓ ସୁର୍ବେ ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟ । ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟ
ଅଞ୍ଜନ ମହାକବ୍ୟ ଏବଂ ସାତି ଅଶ୍ରମର ମନ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତ୍ଵୀ
ଗାର୍ଦିପ୍ରୟ, ବାନ୍ଦପ୍ରୟ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାସ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୀଁ ଜନ
ଅଶ୍ରମର ସପଳଗା ଲାଭର ମନ୍ତ୍ରହୀନ ପରମପଦକ
ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟରେ ନିହିତ ଅଛି । ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟରେ
ସଫଳ କ ହେଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଶ୍ରମରେ ପ୍ରବେଶର
ଅଷ୍ଟବାର ଜମ୍ବେ କାହିଁ । ଶାମଦର୍ଶାଗବତରେ ଭାଗ-
ବାନ ଦହିଅଛନ୍ତି ଦେବର ପର୍ବତରେ ଉତ୍ତରପୁଣି
ହୋଇ ପରେ ସରୁକୁ ଦୟାଗା ଦେଇ ପରେ ଅନ୍ୟା-
ଶ୍ରମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ସାହିତ୍ୟ ପରିଚାରରେ
ଲେଖାଅଛି ବୃଦ୍ଧିର୍ଗମ୍ୟ ରୂପଦମନ । କିଳାପରକ୍ଷନ ଓ
କଠୋରତଥାଧକରେ ଉପଦମନ ହୁଏ । ତେବେମନ୍ତ

କୃତ୍ତବୟ

ପରିଷ୍କାର ଅଯୁଜନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ସାଧାରଣ
ଦେଇଥିଲୁଗା କରେଥିଲେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧିତ୍ୱରେ କାହାରେ
ନାହାଏଥେ ଦେଇଲ ଟ ୧୦୦୫ ମୋ । କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କେବଳାକୁ । ଏଥୁକୁ ସଙ୍କଳିତ ଟ ୧୦୦୩ ମୋ
ଅଭିଧିତୋତ୍ତବ ସାଥେ ଘଟମ କରାରେ
ଦେବା ଉତ୍ସବର ଅତି କୃତକାରେ ଅତି ଶାନ୍ତ
ଥିଲେ । ଯେଥାର ପ୍ରଥମର କାରେ ଖାଇଁ ରୁଷ କାରେ
ରହିଲେ କିମ୍ବା କାହାରୁର କରିବୁ କ୍ଲେକନ ଓ
କାନ୍ଦିର ସଙ୍କଳିତ କାମଟ ଟ ୨୦୦୦ ମୋ କଲନା

ପ୍ରାଚୀ ସଜଦା କଣିଳିଗେଲେ ଦେଖାଯାବୁ ଅଧିକ ଥିଲା
ସମ୍ବନ୍ଧ ବାରି ସହେଲୀ କାନ୍ଦମାଳକୁ ପ୍ରତି ଦେବେ
ମନତା ଦେଆଇଲାବୁ । ଫେରୀକିନ୍ତୁ ଉଠିବ ଅସୁନ୍ଦର
ବା ଉଚ୍ଛ୍ଵସନ୍ଧର ଦେଲେ ମ୍ଲାଙ୍କା ହୃଦୀ କି କରି ଗଲା
ବରୁଣାନିମିତ୍ତ କୁରି ଘୟାଗ ସୁରାର ନଲେ ନେ
ମନେ ନଲେ ଅଧୀର ଆନନ୍ଦ ଲାଭ ହେବ । ସା
ଦେଶରେ କି ମିଳେ ସମ୍ରାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତିକମ୍ପି କହେ
ଦୂର୍ଦ୍ୱାରା କାହିଁ କଥା । ମାତ୍ର ସେଧର ଦୂ
ରାଣ୍ଜି । ମରଣା ସହେରଦଗଲୁ ଥିଲେ ଓ ଦେଖ
ପାରରେ ମୃଦୁଲେ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର ଦେବନାହିଁ ।

କରେ ପର ବିଦ୍ୟାମୁଖର ଅତିବା ପ୍ରଥା ଦେ
ବହୁଧର୍ମରୁ ବାଧ୍ୟଦୀର ପତିବା ପ୍ରଥା ସ୍ଥଳ
ଲୋକେ ବ୍ୟବ କରନ୍ତି ସେ ଗର୍ଭମେଘନର ଗ
ରଦା ଶକ୍ତି ଅଛି ଏକ ବିଦା ଦୟାକୁରେ ଏହା
ବିଷୟରେ ତାଦା ଜନ କରାଇଯାଇଥାରେ । ଏହା
ମହୋଦୟର କଥାରୁ ଶିକ୍ଷାର ବସ୍ତ୍ରାର ଏବଂ ଜୀବିତ
ପ୍ରଧାକ ଶମଜାମୀ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥଳ ହିଁ
ତାଙ୍କର ହୃଦୟପାଣୀ ହୋଇଥାଏ । ବରଦା ଜୀବିତ
ବାଧ୍ୟମାନଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିକଳନ ଦେବା ଓ ଶୁଦ୍ଧ
ମାରକ ଚାମାହୀର ଉଥା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଛି
ଭାବରଙ୍ଗକର୍ମପେଣ୍ଟ ଏ ଦର୍ଶାଇ ପଦ ଅବଶ୍ୟକ

ଏହି ଘୟେମୁଗାକେ ସପରିତ୍ରୁ ଜଗନ୍ନାଥଦାତାର ଅଧିକ
ବା ମୋଷନ କରିବା ଶୁଣିଲୁଗାହି । ଏଣୁ କରୁଥିଲା
ସାହା ଲକ୍ଷା କରିଯାଉଥିଲା । ଲୋକଙ୍କ ଏମନ୍ତ
ଆବସ୍ଥାରେ ଦୂମ୍-ଧରାଯା ସବୁ ସବ ଜଗନ୍ନାଥାଙ୍କ
ଆଦେଶମାନଙ୍କର ଜଳଳ ଜଳଳ ଉପରୁ ଥକା
ଲଗରେ ଜଣାଇ ରହିବ କରି ପାରିଲୁ ତାହାକେନେ
ଗୋଟାଏ କାହାରେ ରହିବ । ବନ୍ଦେବପ୍ରତି କରୁଲୁ ମା
ଆମୁମନଙ୍କ ଅନୁଭେଦ ଯେ ଏମନ୍ତ ଅଭିମାନ
ହୋଇ ନିର୍ବିଜ୍ଞପ୍ତମଯୁବେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଖଚିଯା
ନ କୋଳ ଅନ୍ତରୁତ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ କାରଣ ହେଉ
ଯବେ ଆନ୍ତରାଳ ଏକ ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରେ ତାହା ଦିଅଯିବା

କେବଳ ପ୍ରତିକୁଳ ଗାନ୍ଧାରାଯିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଜାଗନ୍ମହାର
ଧରେ ମନୁଷ୍ୟ କଲା ସୁରୂର୍କର ବାରାଣୀ ପାହା ଲାଭ
କଲେ ଥରୁକିଛି ଲାଭରମାର ବାଙ୍ମା ନ ଥାଏ
ପାହା କାଶିଲେ ଥରୁ କଣବାର ଅକଣେଷନ ଥାଏ
ଯଦା ଦେଖିବେ ଥରୁବରୁ ଦେଖିବାକୁ ବାକ ନ
ଥାଏ ଥଥକା ଯାହା କେଲେ ଥରୁ ପୁନର୍ଜୀବି କି ହୁଏ
ଏମନ୍ତ ପରାର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଲାଭ କରିଥାରେ । କୃତ୍ତିଵାଚ
ବା ବୃଦ୍ଧାନନ୍ଦ ସମ୍ମାନ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ସକେତ
ଲାଭ । ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କିନ୍ତୁ ଜୀବନର ବହୁ
ବୃଦ୍ଧର ଦାୟକୁ ବୋଧ କି ଅମ୍ବମାଳକର ଥରୁ
ଆମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦେବ କାନ୍ତାବିଧ କୁରିମ ଓ

ଅମ୍ବ ଓ ବାସୁ ପରିମିତ ହେବାକୁ ଦୂର ଯେମନ୍ତ
କି ସାଧାରଣେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ
ଅମ୍ବ ଉତ୍ସୁକୁ ଥିଲା ଏକ ବାରେ ବାର୍ଷିକ ବର୍ଷାରେ
କିମ୍ବା ବର୍ଷାରେ ବାଟ ପରିମିତ କରିବେ ଯେମନ୍ତ
କି ସାଧାରଣ ବସୁ କବ ପଢ଼ିଲାଗରେ ପଥରିଛନ୍ତି
ହୋଇ ନ ପଢ଼ିଛନ୍ତି । ଅଥପରିମିତ ଓ ଅଗ୍ରିପରିମିତ
ହେଲେ ସମାଜକୁ କର ସଂଚାରରେ ପ୍ରଦେଶ
କରିବେ ଅଥାବା କାହା ହେଲେ ଆଜାତକ ଉତ୍ସୁକୁ
ରେଗା ହୋଇ ରହିବେ । ବୃଦ୍ଧିର୍ବଳ୍ୟ ହେଉ ଭରତ-
ହୁମ୍ର ଭାବର ଭାବର ଶିଖିବାରେ ଅବେଳାଗାନ୍ତ
ଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବ୍ୟାପ କିମ୍ବା କାହାରେ ଥିଲେ । ଏହିପରି

କାତ୍ରା ହୃଦୟ ଓ ୩୦୦ ଟ କାରୁ ଗନ୍ଧ ଦେଲୁଣ୍ଡି
ଦେବ ବାହାଦୁର ଓ ୨୫୦ ଟ କାରୁ ଏହି ବାହା ପଥ
ପାଠ ଭାଗତ ଓ ୧୦୦ ଟ କାରୁ ଏହି ଅଭିଭାବି ଓ
୩୦୦ ଟ କାରୁ ପଥେନିବ ଗଣେଶର ଭାଗ
ଓ ୨୦୦ ଟ କାରୁ ବାହା ବଳସୁମ ଦିଗନ ଓ ୧୦୦ ଟ
ପାଇବାକି ସଂହାୟ ଷେବୁ କାରୁ ଖୋଶାଲ ଗା
ଓ ୧୦୦ ଟ କାରୁ ଏବଂ ମାତ୍ର ଘରଙ୍କରଣ ଭାବ
ଓ ୧୦୦ ଟ କାରୁ ନିରି ଦେବାନ୍ତେ । ଯେଇ ଗୋଟିଏ
ଅଭିଭାବି ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ମନ୍ଦିର ଅଭିଭାବ ଭାବ ପ୍ରକାଶ
ମୁସକମଳ ସଂହାୟାକୁ ନ ୨୦୦ ଟ କାରୁ ସହ
କରିବାର ଜୀବ କରିବାକୁ । ଯଥେତ ଦେବାନ୍ତେ
ଦେବ ଓ ଏହି ଦେବାନ୍ତ ଏ କରିବାରୀ ଶିଷ୍ଟର ଓ ୧
ମାର୍ଗ ରହ ମେଯର ଦୂଦାର ଓ ଉତ୍ସବଧରୀଙ୍କ ଏ
କିମୋହତ ନିଃସମରେ ପର୍ବତୀ ଅଧିକ ଦକ୍ଷ ନ ହେ
ବନ୍ଦ ଦୂଷ ଦେବାର ଜଳ ପାରିଥିଲୁ । ଅଭିଭାବିତ
କେବଳ ଯଜ୍ଞା ଏବଂ ସରଜାତୀ କେବଳ କୁ
ଅଭିଭାବ କରିବାକି ପ୍ରକାଶ ଦିକ୍ଷବଧୀ କାହା
କେବଳ ସମ୍ମାନ କରିବାକି । ମନେରୁ ପ୍ରାଣ ପଢ଼ିବ
ମଧ୍ୟ ଦେବାନ୍ତର ସମ୍ମାନ ଦେଖାଯାଇଲାଛି । ନେବା
ଶୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରା ଓ ଜୀବ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଦିଲିବା
ଏହିର ସମ୍ମାନ ପରମାନିକେ ଅନୁମାନ କରୁ ।

ବାହେରର ପରିପ୍ରେ ମନ୍ଦାଳରେ ଉତ୍ତର କା
ମୁନ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ଵର କିମ୍ବାକୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦ ମଧ୍ୟ
ପୃଷ୍ଠା କର ଖେଳ ଦେଖି ବାହେର ସମ୍ବଦବାହୀ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯା “ଏହ ଖେଳରେ କାହାର ପ୍ରତି
ବସ୍ତୁ ହୋଇ ଯାହିଁ ମୁଖର ବିଷୟ । ଯେହିଁ
ଗୋଟିଏ ଲାଭ କଲେ ଯେ ପ୍ରସାଦିଗ ଜନ୍ମ
ଏବଂ ଅମ୍ବେଳାକେ ହରୁ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଏ ଖେଳ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବ ଗୋଟିଏ ଲାଭ କରୁବା ଆପଣରେ ମୁକ୍ତ
କରିବାର ଦେଖାବୋଇଅଛୁ । ଅବ୍ୟକ୍ତ ଥୁ
ଏଠା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁମାତ୍ର ଦାର୍ଶନିକ ଜଣେ ଶାହ ଥି
ମନ୍ଦାଳ ହେ ସ୍ଵଜ୍ଞକରଣର ପୋଦସାମରରେ ଉଚ୍ଚ
ଏହ ପୃଷ୍ଠାକଳ ଖେଳରେ ପ୍ରାଣ ଦୂରିତାରୁ । ଅର୍ଥାତ୍
ନର୍ଜିରେ ମଧ୍ୟ ମେହିପର ସତିବାର ଦେଖା ଯାଇଥି
ତେଣୁ ଶର୍ମମାନଙ୍କ ପତେ ଅଧି କ କହି
ପାତରିଁ କାହିଁ । ଗଢି ମାନସିତ ପରିପ୍ରେ
କିନ୍ତୁ ଶାଶ୍ଵରକ ପରିଗମ ପ୍ରସ୍ତୁତିନାୟ । ଜମ୍ବୁକ
ପୃଷ୍ଠାକଳ, ବ୍ୟାହକଳ ପ୍ରଭତ ଜେଜମାତ ଖେଳ
ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ବାଲକ ପୃଷ୍ଠାକଳରେ ଯୋଗ ଦେ
ଦେଖା ଯାଏ । ଯେଉଁ ଖେଳ ମାରମର ଗା
ରେଖନେତ ଦୁଆଗ୍ରା । ପୃଷ୍ଠାକଳ ଖେଳ ପ୍ରାଣ କି

ଧୂର୍ବଳ କରାଇ କି ସୁବା ଗେମନ୍ତ ଅବେଳା ଥୟାପଣ
ଖର କେମନ୍ତ ଲାଗନଶୀଳପରିଷ କରାଇ କାହା
ଅବରେବେରେ ଏ କଷ୍ଟସୁଦେ ଯାଇଇ ଏବଂ କାହା
ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହାଯ୍ୟ ଥିବା ପ୍ରଦାନ
ପରିକ ପ୍ରକଳିତମାନଙ୍କ ଦିଦ୍ୟା ଦେଲେ । ଏହା
ମୂରର ଜାଣାଯାଏ ଯେ ବାଧାମୂଳକ ବିଶ୍ଵାଦିତ୍ୱ
ପରି ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟଙ୍କ ଅନ୍ତରିନ ଯତ୍ନ ଅଛି ଏବଂ କାହା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଆହୋ କି ତନରେ ବାହୁ ଦୃଶ୍ୟ ଦିଶ୍ୟ ଦେବା
ମନ୍ତ୍ରର ଭୂଷଣକାରୀ କଷ୍ଟ ମହେତ୍ସମ୍ଭବ କରି
ଯାଏ, ନିର୍ବିକାର ଦେଇନାହାଁ । ଏବଂ କାହାକୁ
ଏହା କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିବ ଦେଇ ଅମ୍ବେମନେ ତା
ଶରୀର ଧଳିବାକ ଦେଉଥାହାଁ । ଶରୀର ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ମୂର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟଙ୍କ ଅବଧି ତଥାର ଅଛି ମନ୍ତ୍ର କରି
କର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ରହ କରେ ଶରୀର ଆହୁ ଥିଲା
ଯିବ କାହାଁ । ଦେଖିଗଲ କର୍ତ୍ତାକ ଭାବର ରହିଲ
ଶାସନାଧୀନରେ ଥର ସୁନ୍ଦର ପଲ ମୁଖ କରି
ବହିକ ବିଶେଷଗତ ହଂଶପରାଦିରେ ସବା
ରଜବର୍ତ୍ତୀ ଗୋବୁଣ୍ଡର ତରିବା ଅବେଳା
ଦିଥା ।

ଲେବପ୍ରିସ୍ ଦେବ ଲାହୁ ।

ବିଜ୍ଞା ଦରକାର ।

ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ସମ୍ରକ୍ଷଣ ଦିନୀ ଦରବାର ଉତ୍ସବ
ଦର ଅଳ୍ପକଣ୍ଠେ ସହପତ୍ର ମୁଦ୍ରାରେ ହୋଇଥାଏ । ସଥା
ସମ୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତିକୀ ଆଗାମୀ ଉତ୍ସବମ
ବା ଏ ଦିନ ସହାଲେ ଚରଳରେ ପଢ଼ିବା
ପାଇବାକ କରିଲାହା, ପ୍ରଦେଶକ ଗର୍ଭର ଓ
ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ, ଜାତୀୟଙ୍କ, ବଡ଼ଗରୀ
ମହା ସଙ୍ଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ସୈନିକ ଓ ସାଧାରଣ
ଉଚ୍ଚ ସରବାତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ଖେଳସନଠାରୁ ଗା
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରି ଥରିବେ । ଫରେ ବିଜ୍ଞାମଧ୍ୟ ନ
ନିମିତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରପରେ ସମବେତ ଥିବା ବଜାରଶବ୍ଦ
ଦର୍ଶକ ଦେଇ ସକଷ୍ମାତ୍ମେହରେ କରଇର ବ
କାଳି ବଜାରାର୍ଥିକାଙ୍କ ଦେଇ ଦରବାରରୁହନ୍ତିକଟ ବିଶେ
ମନ୍ତ୍ରପରେ ଭାବିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କରଇର ପ୍ରକଳି
ମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ଵକ ଅଭିନନ୍ଦପ ହେବେ ଓ ଭାବ
ବାଜାର ବାଜାରପକ ସଙ୍ଗର ସହକାଳୀ ସରପତି ସେହଠାର
ଅଭିନନ୍ଦପକ ପ୍ରବାନ୍ତ ହରିବେ । ଗଢ଼ରାଜ
ସମାବେଦ କିମ୍ବ ଏହି ଯେ ପ୍ରଥମେ ଶାବନବର୍ଷର
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତିକୀ ଓ ଏହେ ବଜାରମ
ହେବେ । ୧ ପାଇଁରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁରେ

ପ୍ରପ୍ର ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧଗ୍ରାମର ଦେଖୁଣ୍ଡ କରି ଥାର୍ଥିର ଅଗ୍ରଭୂଷଣକରେ ଘେର ହୁଏ ଗାନ୍ଧୀ
ଠାରୁ ମୁଦ୍ରକଣ୍ଠ ଥାରୁ କିଏ ଥାରୁ ? ଦିଲେ ଯେ
ଜନର ସମାଜରେ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ନିଜ ଜୀବନ
ଉଦ୍ବନ୍ଧାର ପ୍ରଶ୍ନାରୁ ଅଦିଗ୍ରୟ ଦିନ୍ତିରୁ ମହିନ୍ଦ୍ରାଚ୍ଛଵି
ଦ୍ୱାରୁ ପ୍ରମିଳ କରିବେଜୁମ୍ବଲେ, ଯେଉଁ ପରିବାର
ସମାଜକାଳରେ ଦିଲେ ଜନ ହେବାପର କେବଳ
ବାଲକ ଜୀବନରେ ନନ୍ଦିଲେ, ଯେତେ ସମାଜର
ପ୍ରଭାବରେ ଶୁକଦେବପ୍ରମନ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ଅର୍ଜନର
ସମ୍ବନ୍ଧର ଥିଲା ଥାଜ କାହିଁକି ରସ ସମାଜ ପ୍ରମିଳ
ଆଜି କାହିଁକି ପେହି ଜୀବନଗୁଡ଼ି, ବୃଦ୍ଧବରଳିଙ୍କ
ମାନବପ୍ରମାନ ନନ୍ଦିଲୁଣ୍ଡ, ନିଷିଦ୍ଧ ଓ ଧାରା
ହୋଇ ପଢ଼ିଥାରୁ ଏ ଗନ୍ଧାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ବୃଦ୍ଧ
ଉତ୍ସର ଅର୍ଥର । ବୃଦ୍ଧଧ୍ୟାମରେ ପଦ୍ମଶବର ନାନା
ବାଟ ଅଛି, ଜୀବ, ଦଳ, ଯେତେ ଓ କର୍ମ ପ୍ରଭାବ
ଦିଲନ ଅଧିନୁଭବ କରି ବେହି ଜ୍ଞାନପରିମା
ନେବରେ ପଦ୍ମଶବର ହୁଏ । କବୀ, ସାହୀ, ଯୋଗ
ପଶ୍ଚିମ ଓ ଦୈତ୍ୟବନଗରୁ ଏକ ଶୁଳରେ ଏକ
ମନର ଆଦର । କେହି ପୂରୁ କେହିଥିବା ଅପରା
ଶେଷ ମନେ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର କୁଠ କିବିଦିଗା ଦେବ
ବଳଙ୍ଗ ବା ବଙ୍ଗା ଯେ- ଯେଉଁ ବାଟ ଧରନ୍ତି ସମ୍ମା

ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଷର ସହାଯତା କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଲେ । ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବ ଦୁର୍ଦ୍ଵିନ୍ଦ୍ରିୟ ମହାଶ୍ଵରର
ବାହାରିଥିବା ଦେଇ ଏଣେ ଗୁଡ଼ ବଳୁଣ୍ଡ ଓ ଗ୍ରହିନୀର
ବିଲୁପ୍ତଭାବୀ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ତରା ମହାଶ୍ଵରର ଲିଙ୍ଗ
ହୋଇ ଦାହିଁ । କିନ୍ତୁ କୃତ୍ତବ୍ୟା ପାପର ବାମ କେବଳ
ବୁଲିବାକୁ । ସୁଖର ସାଧ୍ୟ । ଦେଶରେ ଅଛେ
ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଅବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ଦେଇ
ଅଛି ଓ କେବେଳ ପୁଲର ଉଚ୍ଚର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦୋଷ
ଅଛି । ସୁରକ୍ଷା ରଖାଇବାର ବୋଲିପୁରଟର ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟା
ଶମ ପ୍ରକଟ କରିଅଛନ୍ତି । ଆର୍ଦ୍ଦାସମାଜ ଘୁରୁତ୍ବକ
ନାମରେ ହରିଦ୍ଵାର, ଶୁକ୍ଳଗନବାଲୀ, ସୁରକ୍ଷାନୀ, ପର
କ୍ରାଚାରୀ, ଦେବଦୂତ ପ୍ରକଟ ପ୍ରାନରେ ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟା
ଶମ ସ୍ଥାପିତ କରିଅଛନ୍ତି । ନରଦୀ ପଞ୍ଚବେ
ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟାଶମ ଅଛି । ନାହିଁ
ସମ୍ଭାବ କାହିଁର କୁଳକାରେ ଏହି ସାମାନ୍ୟ
ରେଣ୍ଡା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ ମୋହନ୍ତି ଫର । ଭରଷା କରୁଥିଲୁ
ସମ୍ଭାବ ଭାବରକ୍ଷାପ ଏହିରୁପ୍ର ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟାଶମ ପ୍ରାପନ
ହୋଇ ଦେଶର ଅଣେକ କଳ୍ପନା ଓ ଘୋରାଘାତ
ପଥ ଭାବୁକ୍ତ ହେବ । ଭରଷା କରୁଥିଲୁ ପାଠକେ ଏହା
ନିକଷ୍ମୁନକରେ ପାଠ କରିବେ । ଅକିଳାଳ ଗର୍ବତ୍ତି
ମେଷକ ହୋଇଥିଲୁ ପ୍ରଥା ଏହି ଦୃଢ଼ତର୍ଯ୍ୟାଶମର
ରୂପ । ସେହି କୋଣ୍ଠାଳମାର୍ଜନରେ ଧର୍ମଶାଖା ବି
ବେଗରେ ଶାଖା ହିଁର ବସିଥିଲୁ ।

ଅନୁମା ଶିଖାବାସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମ୍ପଦ ଦେବନ ହୁ ।

ଜଣା ଗଲୁ ମେ ସାର ମେମର ଫୁଲପ୍ରକ
ଡିଶା ହୋଇ ଛଟକ ଏ ଥେବୁ । ଯୁଦ୍ଧର
ନବୀନିଜା ଏ କୁଳର ସହାୟ ଏବଂ ବାହୁ ଜୀ
କାଠ ନୟ ହତଚାରୀ ସହାୟ ଅଛେ । ଏହେ
ଆର୍ଥିକ ଅନ୍ତରୀ ଭଲ ଜ ସାର ମାତ୍ର ବାହୁ କୁ
ପାଇବ ବର୍ଷାକରାଳ ସଙ୍ଗାବଳ ଲମ୍ବକ
ନାରୀର ଅୟୁ ୧୦ଶତିକାରୁ ବ୍ୟାପ୍ତ ନିରାକରଣ
ସରଶୋଧ କର ଦିଲ କବା ଜମାଇ ଆଜ
ଏ କୁଳ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ଏଇ ଜମୀରର ବ
ହେ ଯଥର ଶୁଣି ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖୁ । କୁଦରେ
ମାନେ ବରୁଷଙ୍କରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୃଥିର ଘାଟା
ଟରେ ଲୋକା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମେରାକେ କ
ରୁବ ହେଉଥିଲୁ କହିବେ ସାଧୁ କ ୧୦
ମର୍ଦ୍ଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଦେଖୋଯାଏ । ୧୦
ଲକ୍ଷ୍ମେଷ ଦଳରେ ଯେଉଁ କରନ କୁବ
ଅରୁ ଗଢ଼ିର ବାଣିକ ଅଧିବେଶନ କରିମାନ
ରଞ୍ଜର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସଙ୍ଗାବଳକୁ ରି
ପ୍ରଦାନ ହେଲା ଯେ ସର୍ବମାନେ ଆବୋ
ଅସ୍ତରୁ ଦାହା । ଏଥରୁ ୧୦ ଲଙ୍କାକେ କୁବର
ହାରିବା ସମ୍ଭବରୁଷେ ଉପଲବ୍ଧ କର ବ
ଉତ୍ତମକୁଣ୍ଡ ଜଣାଯାଏ । ବେଳିମାନେ
ଜଗାର ରାଶିଅନ୍ତରୁ ସେମାନେ ପଦପ୍ରଧାନ ଧର୍ମ
ମାତ୍ର କ ରିଷ୍ଣାୟରେ ଅଧିକାର ବନ୍ଦ ହେବା
ଏବଂ ଦେବ ପାଳିକା ଉତ୍ତର ହେଉଥି
ତତ୍ତବେ ଏହା ତତ୍ତବ କରିବା ଉତ୍ତର ହେଉଥି

ମାତ୍ରକୁ ଗାନ୍ଧୀ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଲୁମ । ପିତା
ଗାରଣ ଦିଲେ ଯୁକ୍ତା ସେମାନେ ଲୁଚିକମି ସେ
ଖେଳନ୍ତି । ଏପରି ଅବାଧ ବାଲକମାନେ ଗୁରୁ
ଦେବସ୍ଥଳେହେଁ ରହିରୁ ଜୀବ ଦୂର କରନ୍ତି ନ
ଆମେମାନେ ମୟେ ଏଣେଇ ପଶ୍ଚାତ୍ କୋହୁ
ପ୍ରାଣ କଞ୍ଚକ ଦିଲା ଦେଲେହେଁ ଦାର ଗୋଟି
ଓ ଘୁରୁଗର କ୍ଷତି ଦେବାର ଦେଖିଥିଲୁ । ଦେଶ
ଦେଶକୁ ଦିଲା ମନକୁ ଦେଲାଥିଲୁ । ମାନୁଷିକ
ଶାଶ୍ଵତବଦଳ ସାଧନ ଅବଧାରିତ କରୁଥିଲୁ । ଏହା
ବ୍ୟାପାରକ ବିକାଶ କି ଥିଲା ଏହା ଅନେକ
ଏହାହେ ମନୀ ବ୍ୟାପାର ପରେଟ ଉତ୍ସାହ
ଅଧିକ ଫଳପ୍ରଦ ଦିଲେବନାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ରହିର ଲ୍ୟାବଦୀ ନାହିଁ ଦୋଷଥାରୁ ସନ୍ତୋଷ
ମନୀ ମୃଦୁବ୍ରଦ୍ଧି, ଦୃଢ଼ି, କୁଣ୍ଡି, ପରେଟ ଉତ୍ସାହ ତେ
ପ୍ରକଳନ ଶାଶ୍ଵତବଦଳ ଦୂରଗାଧକ ଓ ନଳିଷ
ଅନେକ ଉତ୍ସାହ ଥିଲାପ୍ରକଳ ପଠବଳକୁ ଉତ୍ସାହ
ଦେବାର ଦେଇ କୁଣ୍ଡିପାଦୁ ଲାଗୁ । ବିଦେଶ
ରକଳମର ପିଲମାନଙ୍କୁ ଖେଳର ପ୍ରକଳନରେ
ମହାରବା ସତି ନାହିଁ ଦୂରିବା ସମେଦନବ୍ୟାପ
କରି ବିଦେଶି ନାହିଁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶର । ଏଥୁରେ
ଦିଲା ଅଧିକ ଆକୃଷଣକାର ପଢ଼ାର ବ୍ୟାପାର
କାହିଁ କି ? ଥାର ତାଙ୍କ କିମ୍ବା କେଇବା
ଦୂରକଳମକା ନାଲକରୁ ସାଥେଇଦିଲାରୁ
ଦେବା କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ପଠାଇଲେ । ଘୋଟାରୁ ଥିଲେ ଅଧିକାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ କର୍ତ୍ତା ମନ୍ଦିର ଶକ୍ତିକାର ଦଳ ସମ୍ପଦକର ବିଜ୍ଞାନ ଗାନ୍ଧୀ କରିଲ ଶତପ୍ଥିନ କରିବେ ଆଧିକାରୀ ପ୍ରକାଶକ ନାମର କରିବେ ବିଦ୍ୟୁତକାରୀ । ଯାହାର କରିବେ ଆଧିକାରୀ ହେଉଥିଲୁଣ୍ଟ । ସମ୍ପଦକର ବାବୁ ମନ୍ଦିର ମାତ୍ର ପାଇବାପକାଶେ ଦରଖାୟ ଦେବାପଦ ସମ୍ମହାୟ ବିଷୟ ବିଦ୍ୟୁତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ସାହି ନାମର କରିବାରେ ଚାହିଁ ଜନନ ଆଶ୍ରା । ଯାହା ହେଉ ବିଜ୍ଞାନକୁ କରି ଆଧିକାରୀ ମୁମ୍ବ ଶୁଣିଥାର କରିଲ ଦେବାରୀ ଦେବେ ଏଥି ସହାଯେ ଆମ୍ବେଜାନେ ଗାନ୍ଧୀ ବାବୁ ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସାରିଲୋକସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ନନ୍ଦିଲାଭବା ସେ କଲି ହୋଇଥିଲୁ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଜନମଧ୍ୟକାରୀ ସରା ଏବେଳି ବିନୋଦପ୍ରତିକର୍ଷକ ନିରମଳିତାରବାରେ ସେ ସେଇଁ ଉତ୍ତର ହେଲା କହିଲେ ପାଞ୍ଚ ଲୋକି ଅଛନ୍ତି ତୁ ସ ବିଦ୍ୟୁତ କଲି ରେହନିବୁ ଅଧାରିତ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ମୁରେ ଶତପ୍ଥିନ କହିଲା ଆଧେଶ ହେଲା ସେ ମୁରେ ଗାନ୍ଧୀ କଲ ନେଲେ ଗାନ୍ଧୀ ଅଧାରିତର ମାନନ୍ଦ ଅଟେ ଏବଂ ସେଥି ସକାରେ କାମକ କରିବା ଓ ଗାନ୍ଧୀ ଏତେ ବାହାରଙ୍କ ୫ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା କେବଳ ସାମାଜିକ କଥା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଧାରିତ ଶତପ୍ଥିଆ ଅଟେ । କାମଶୋଇ ବଦଳରେ ଦା ଅଧାରିତ ମୟ ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀ ପାଇବା କାମକ

ଅପ୍ରସ୍ତୁତାଳରେ ସାମେହୋବେ ପରିଲେଖନ
ସମ୍ମାନ ଏହିକାର୍ତ୍ତକ ସ୍ଥିତିର ଶୁଭ ଦେବେ ଓ
ଚଷ୍ଟାକୁ ଗୃହାଦାତାମାନଙ୍କ ଅମନିଶ କରିବି
ଗା ୧୦ ରଖ ରହିବାର ମୀର୍ଜନପରେ ଉପାଧିତ
ଗା ୧୧ ରଖ ସକାଳେ ସେଇବରଣୀ ଓ ଅପ୍ରକଟିତ
ଶୋଲେଖେଳ ହେବ । ଗା ୧୨ ରଖ ଦିନ ଦରା
ହେବ ଏବ ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷମେଳନ ଦରା
ଦେଖିବାର ବ୍ୟାପ୍ତି ହୋଇଥିଛି । ଦରବାର
ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ରଜନ୍ୟବର୍ଗ ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତକୁଠ ବେଳେ
ଦର ପ୍ରକଳିତମାନଙ୍କଠାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପତନେ ରଜନ୍ୟ
ଶ୍ରୀକର କଳ ଉତ୍ସାହୁ ସମ୍ମାନ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସେନା
ଦେଖଇ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟପରେ ବିବଜମାନ ହେବେ
ରାଜକୟ ଗୋପନୀୟ ପାଠ ହେବ । ସେବିଲେ
ଗଢ଼ି-ର କଳନ୍ତକୀଡ଼ାର କହିମି ସୁନ୍ଦର ଓ ପ୍ରମାଣକରେ ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ମାନକ ବିନ୍ଦୁରେ ଦ୍ଵେଜା ଦେ ସାକ୍ଷରମ୍ଭର କରିବାକୁ
ଅଛନ୍ତି ଗା ୧୩ ରଖ ଦିକ ଘୋଷିବିବେଳା ଓ ଦେବ
କର୍ମ ସେଇକି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସଂକଳ ସାମାଜିକ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାରେ ଉତ୍ସାହନିକିଳନ ଓ କଞ୍ଚା ପ୍ରମାଣ
ପରିବଳ ଲେକଷ ସମାବେଶ ହେବ ସେ ସମ୍ମାନ
ଥିବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ସୁନ୍ଦରାଳର ପ୍ରଥାମରେ ଗାନ୍ଧି ପରିବଳରେ
ଦେବେ । ଉତ୍ସାହନ ମଳିକରେ ଦୃଢ଼ିତଦ୍ୱାରା
ଦେଖିବାପାଇନ୍ଦ୍ର ମହିଳାମାନଙ୍କ ନମିତ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ
ଏକ ଉତ୍ସାହନିକିଳନ ପରିବ ବିଶ୍ଵା ଆନ୍ଦୋଳନ
ଆବସବାଳା ହେବ । କଞ୍ଚାଳୀ ଦ୍ଵେଜନର ବିନ୍ଦୁରେ
ବିନ୍ଦୁରେ ଦେବ ସେ ସେଇମାନଙ୍କ ସମାଜର

ପାଇଁବୁ, ନୀତିଯୁକ୍ତ ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କୋଣାର୍କ ଜଗତକାଳୀନ ପୂର୍ବ ପଦ୍ମନାଭ ନିଷଳଙ୍କ ମୌରିନାମା ଅର୍ଥବା କରିଥିଲୁଛି । ମହାର୍ଷି ପଦଙ୍କଳି ଯୋଗବ୍ସହିତ ବ୍ରାହ୍ମାନେ ଦେଖଇଥିଲୁଛି ବ୍ରାହ୍ମର୍ଦ୍ଦିଵ ପ୍ରକରିତ ଏବଂ ପ୍ରମାନ ଲମ୍ବନ କର୍ମଧାରକ । ବ୍ରାହ୍ମର୍ଦ୍ଦିଵ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁର ନିର୍ମାଣ କରି ବୁଦ୍ଧର କଥା ସାମାଜିକ ସଂସାଧନ ଉନ୍ନତ ସୁକା ସମ୍ବନ୍ଧର ନୁହେ । ଡାକ୍ତର ନିଜ କହିଥିଲୁଛି କର୍ମଧାରଣ କଲେ ଶିଶୁରଙ୍କ ଓ ମନ୍ଦିର ତଥା କେଜି ଏବଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ବିଭିନ୍ନ ପଥର ହୁଏ । ମହାଦ୍ୱାରା ବନକୁଣ୍ଡ ଧରମର ତେବେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ଯେମନ୍ତ କାତି ପରିବରେ ଦେଲେ ପ୍ରତିକମ୍ ସତ୍ତ୍ଵ ଦେମନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଧୂକରା ଓ ଜ୍ଞାନରେତ୍ତା ଦେଲେ ଗାନ୍ଧି ହୁବିଥେ ବୁଦ୍ଧିଯୁ ବିଦ୍ଵିତ ହୁଏ । କର୍ମଧାରଣ ଛାତ୍ର ପିତ୍ର ଦିଦି ଏବଂ ନାହିଁ । କେବଳାଂ ନିମିତ୍ତ ଯେଉଁ ଅତିରକୀୟ ଗାନ୍ଧାର୍ମ ବ୍ରାହ୍ମର୍ଦ୍ଦିଵାକ୍ୟମ । ବ୍ରାହ୍ମର୍ଦ୍ଦିଵ ଅକଣ୍ଠୀ ପ୍ରତିପାଦ୍ୟ ବାରଣା କବଣ୍ଣିକୁ ପାଥେସୁ ଏହିତାକୁ ଅୟତ୍ତ କରିଲେଇ ବ୍ରାହ୍ମ ଗମନକ ଅପ୍ରେଜନରେ କ୍ଷେତ୍ର ରହିବାକୁ ଦେଇଲାଇ ଦେଇର ଏମନ୍ତ ଦୂର୍ଗତି ହୋଇଥିଲୁ ବାକିକମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅର୍ଥକାଣ ବିଦ୍ୟାଟିରୀ ଦୟାଏ । ବ୍ରାହ୍ମବିଦ୍ୟାର ନାମକରଣମ୍ବନ୍ଦୁ ବ୍ରାହ୍ମ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସମାଜ ବିବୁଧେ ରହିଥାରେ ? ପୂର୍ବେ ଅମୁନାକାର ସନ୍ଦ ପଥ ଥିଲା । ପଥ ରଦ୍ଧିଗଠନକୁବାର ଶିଶୁ ଥିଲୁ ବ୍ରାହ୍ମବିଦ୍ୟା ଦୟାଏ ଥିଲା । ମେମେରଙ୍କ ମେହି ପଦ୍ମମେଘରେ

ବେଳିକରା ପେଜେଟ୍ ।
ଏହାହିଁ ବଲେହୁ ବାହୁ ସୁଧାରନ ଥାବ ସୁଧାରିଲା ବେ
ଅବସରାଳ ମେଲମେଲ ପତ୍ରିପାଦ ନିଷ୍ଠାତ ହେଲା ।
ଶ୍ଵରକୁ ଲାଗୁ କିମାଳ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କାହାରଙ୍କ କାହାରଙ୍କ ପାଇଁ
ବେଳିଅ ଅଧିକ ଯାତ୍ରାର ଚାରପାତ୍ରା ଓ ପରିପାତ୍ରା ଠିକ୍
ମୁଦ୍ରଣରୁ ଏହାହିଁ ମୁନ୍ଦରୀ ହାତୀ କରିବସାର ସହି
ପୂର୍ବ—ମାନ୍ଦରୁ କରାଯାଇ ଏହା ଏହାର ପରିପାତ୍ରା ମୁନ୍ଦରୀ
ନିଷ୍ଠାତ ହେଲା ନିଷ୍ଠାର କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପରିପାତ୍ରା ମୁନ୍ଦରୀ
ଯାକୁପାଦ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କାହାର ଆମା ଆମାର ମହାତ୍ର ପାଇଁ
ବେଳିକରା ବୋଲିର ମେଲିବାକୁ ।
ବ୍ୟକ୍ତିକାର ଅନ୍ତରବିଦ୍ୟା ପେଜେଟ୍ରିକା ପରିମାଳା କମିଶନ
ଏହା ମୁନ୍ଦରୀରୁ କାହାର ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଭିତାକୁ ସହି
ହୋଇଥାଏଇ । ସାଥୀ—
“ମୁନ୍ଦରୀ କରୁଥାନ
ଅଭିଭେଦ ମନ୍ଦ
ଏ ବନ୍ଦ ବର
ବର ମାତ୍ର ହାତୀ ପେଜେଟ୍ରିକା ସହିର
ଏହା ବଳେ ଏ ପୂର୍ବ ସେ ୧୦, ବାଲେଖର ସେ ୧୫, ଅନ୍ତରବି
ବିଦ୍ୟା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସେ ୨୦, ଏହା ବରୁଳ ପରିମାଳାରୁ
ପକୋର ଭାବରେ ସେ ୨୫ ଏହା ମୁନ୍ଦରୀରୁ ସେ ୩୦

ପାଠ୍ୟରଣ ସମାଚି ।

ଦିନରେ କଥା ପାଇବା ହିଁ ଆମେ କଥା ଗା ।
ଦିନ ସଂଶୋଧନ କରି ଯାଏଁ ଏହାକିମ୍ ପାଇଲେ କେବାନାଳି ମହା
ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚମୀ କଥା ଗଲା ବିଭିନ୍ନ ପରି
ଅବଧିରୁ ।

ତେବେଠା ହେଉ ଥର ମନୁଷୀଙ୍କ ଜୀବିତରେ ଘରୁ ।
ମତୀର ଏହି ବୁଦ୍ଧି ମନ୍ଦିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଲାଗି ରଖାଯାଇଛି ଯାହାରେ
ବାହୁଦା ପାଇଁ । ମନୁଷୀରେ ଆଶ୍ରମଟା ଏହି ମନ୍ଦିର ହାତୀ
ମନୀ ପଦାର୍ଥରେ । ମେଳାମେଳା ବାହୁଦାରେ ମନୀ ଉଚ୍ଚ
ନାମର ଦେବତାର ସମ୍ମାନ ।

ସରବାର ପାଇଁ ତଥାର ଦଶକ ଦୂରାଙ୍ଗେ ଯାଏ । ୧୦
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ପାଇଁ ଦୂରାଙ୍ଗେ ଯାଏ । ୧୦ ମିନ୍‌
ମାନ୍‌ଦିନ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କୁଣ୍ଡଳା ଅଧିକ
ଦୂରାଙ୍ଗେ ଯାଏ । ସରବାର ପାଇଁ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରର
ଦାରମର୍ମ ପାଇଁ ପାଇଁ ଦୂରାଙ୍ଗେ ଯାଏ । କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର ।

କୁଳପତ୍ର ପାଦମନାଥ ଶିଖର ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ
ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ
ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ ପାଦମନାଥ

ପ୍ରକାଶ ଅଛି ଯାହାର ଜାତ କିମ୍ବା ଏବଂ ଅଛି ଯାହାର
ଦୋଷାବ୍ୟକ୍ତି । ତେ ପ୍ରମେତାର ପାଇଁ ନରରେ ହେଲୁଣାରୀ
ନିଷ୍ଠାରେ ଉଚ୍ଚାର କଥା ମାତ୍ର ନାହିଁ ସାହିତ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଯାଇଥିବା । ସମୀକ୍ଷା ମାତ୍ରରେ ଆଜାମା ବାହାରେ ଏହା
ଆଜାମାର ଦିନର ଅନ୍ତର ଦେଇବାରୀ ବିକଳର ସମ୍ପର୍କ
ଅତିଶ୍ୟାମର କହାଯାଏ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କ କୁରୋଡ଼ା
ପରିପରାତି । ଏହାରେ ୧୨ ମହିନେ ଏମୋତ୍ତର ଯାଇବାରେ ।
କୁରୋଡ଼ା କାହାରେ ନାହିଁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଏମାତ୍ର ଏହି !

ପରିବାରେ ଦିନରେ କାହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ ମାତ୍ର
ଦିନରେ କଥାରୁ କଥାରୁ ହସ୍ତରୁ ହସ୍ତରୁ । କର୍ତ୍ତାର ଦିନରେ
ମଧ୍ୟରେ କଥାରୁ କଥାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ହସ୍ତରୁ ହସ୍ତରୁ
ହସ୍ତରୁ ହସ୍ତରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ । କର୍ତ୍ତାର
ଦିନରେ କଥାରୁ କଥାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ ।

କୁଣ୍ଡଳମାତ୍ର ପାଇବାର କରି ଏଥର୍ଗନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଆଶାରୁ
କରିବ କିମ୍ବା ଉଦୟକାଳରେ । ଅଜାନୁଷ୍ଠାନିକ ଲକ୍ଷଣରୁ । ୧୦
କିମ୍ବା ଧେଇ ହେବା ପେଣ୍ଟ କୋଣ୍ଟ କେବଳକାହାନ୍ତରୁ ଭାବ
କୁଣ୍ଡଳକୁ ପୃତିକମାତ୍ରରେ ଏବଂ କାହିଁକିଏବଂ କିମ୍ବା ଧେଇ
କୁଣ୍ଡଳରେ ଏଥର୍ଗନ୍ତୁ କରିବାକୁ ପାଇନାମାନ ।

ମାନ୍ଦିଳ ହେଉଥିଲୁ ସବୁମାତ୍ର କାରନ୍ତିବ୍ରଦ୍ଧିତାମାତ୍ରରେ
ଅଗାମ ବନ୍ଧୁମାତ୍ର ସହି ପଦିଗମାତ୍ର ଏଇ କାରନ୍ତିବ୍ରଦ୍ଧିତାମାତ୍ରରେ
ମାନ୍ଦିଳ ଅଭ୍ୟାସ କାରନ୍ତିବ୍ରଦ୍ଧିତାମାତ୍ରରେ ।

କାନ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିଗାର୍ଥୀ ହେ
ଯୁଦ୍ଧ ମୂଳ ଅନ୍ତରୀ ଜୟନ୍ତେମାଧ୍ୟ ପାଇବାରେ ଯଶ୍ଚ ସମ୍ମାନ
କାନ୍ତିର ମନୋକୃଷ୍ଣ ପାତିକ ପେନ୍ଦିତ । ଏହାକୁଲଙ୍କାର ଯେତେ
ଯ ହେବ ହେଉଛେ ଏକାହାତାମାଳକ ଆଜନ୍ତାରେ ଏହା ନିଜ
୨୫ ମହେନ୍ଦ୍ର ପାତିକର ପଠାଇବା ଅନ୍ତର୍ଭବ
କାନ୍ତିରଙ୍କରେ କେତେବ୍ରା ବ୍ୟାକ ଏକମାତ୍ର ଲେଖାରୁ ।

ଏଥିର କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ସୁରତିର ଦେଖିବା ପରିଶ୍ରମା ଏବଂ ମୋହନ
ମାଧ୍ୟମରେ ବାହ୍ୟପଦ୍ଧତି ମନେ ପକରିଦେଖାଇ ଦୟା କେବୁ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏକର୍ଷଣ ୧୯୫୦ ଓ ତଥା କେବୁ ଏହାଦୟମ ।

ଏବେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଣ୍ଠାପରିଚୟ ଦେବତାଙ୍କ ବିଷାକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ
କାହାରେ ବସିଥିଲା । ତଥାପି ତା ଏ କଷ୍ଟରେ ଉପରେ ଅଧିକ
ଦେଶରେ ଥିଲା । ସେତେ ପ୍ରଥମ ଘନୀର୍ଧରୀ ମନ୍ଦିରରୁ ପ୍ରତିକାଳ
ମାତ୍ରାଙ୍କ ଅର୍ଜନରୀ ବସିଥାଏ ପ୍ରଥମ ଏଠା ହୋଇ ମାତ୍ରକରି
ପଞ୍ଚମ ଘନୀର୍ଧରୀ ମନ୍ଦିରରୁ ସର୍ବାତ୍ମି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଲା
ବରଗ୍ରେ ଓ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମରୀ ଶାତ ହୋଇ ଯଥ କଢ଼ି ଦେଲା ।
ପରିବର୍ତ୍ତନ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରା ଅର୍ପଣା କରୁଥାଏ ମୁସିଲିମର ମୁହିସିନ୍
ଲକ୍ଷ ରତ୍ନ ପରାଇଲା ଏବଂ ଅର୍ପଣା କରିବାର କଷ୍ଟପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୁଦ୍ରଣରୀ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଲା । କରାଯାଇଲା ଅଧିକରଣ
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦରାଜା ମହାନ୍ତର କରିଲାରେ ପରାଇଲା କରାଯାଇଲା
ପରାଇଲାର ଅର୍ପଣ ହୋଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ମସିଲିମାନ
ନାମରେ କରାଯାଇଲା ଏବଂ ଏହା ପରାଇଲା କାଳକୁ ଲାଗିଥାଏ
ଥିଲା ଏକିଲାଗନ ଅଛି ।

କୀଳମ ରସାହିତ ।

ନ ୧୦୨୪ ମୁହ ଉତ୍ତରାଳୟ ସନ ୧୯୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚି
କଟକ । ମୁ । ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟୀ ।

ଧେରାତଳ ଶକ୍ତିର । ସାଥୀ ଦେଖନ୍ତା । ତୀରୁଚିଙ୍ଗ
ମନୋର ହେଠା ଓ ଜଳ ।

ଉପରେକୁଣ୍ଡର ତରୀଜ ସା ମୋହନମାରେ ଉଦ୍‌ଧା-
ରେଣେବ ଟଙ୍କା ଅଧୟ ମତାଗେ କୁଳକୁଣ୍ଡର ସମ୍ପଦ
ମଳ ୧୯୯ ମହିନା ଓରେମର ମାଧ ଶା ୫୫ ର-
ଖେ ଦିବା ଏ ୨ ଆ ସନ୍ତେ କଠତ । ମୁହଁ ମେ
ନଲକୁଣ୍ଡର ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ କିଳମ ଦେବ ।

ପିଷ୍ଟର
୧। ବା କୁଳକ । ଗୋ । କରଦିଲାରେ ସ୍ଵରା
୧୦—୨୫ ଓ ଉଚ୍ଚ ମୌଳାରେ ସ୍ଵରା ୧୦—୩୦
ସମ୍ମଧ ୧୦—୨୫ ଓ ଉଚ୍ଚ ମୌଳାରେ ସ୍ଵରା
୧୦—୨୦ ସମ୍ମଧ ୧୦—୩୦ ଏକାତ୍ମ ୧୦—୨୦
ସମ୍ମଧ ୧୦—୨୫ ଉଚ୍ଚ କୁଳକରୁ ନିମାମ ହେଲା

କୁଳଙ୍ଗା ! ମୋ ! କୁଅଟାଦରେଷ୍ଟା
ବିବାହ ଧାରୁ ଏହି— ତାହିଁ ମଧ୍ୟ କୁଳଙ୍ଗା— ଏହି
କୁଳଙ୍ଗା ଏହି— ଆଶରେ ପଢ଼ି ତ ଉପରେଷ୍ଟ
ଲାଗିଥିଲା ।

—一〇一—

କେବଳ ପରିମାଣାତ୍ମକ ସଙ୍ଗ ୧୯୨୯ ମସିବା
ଦିନକ । ପାଇଁ ମୁହଁକୁଣ୍ଡି
ମୁହଁକୁଣ୍ଡି କରିଥିଲା । ଆଜି କରିବା । ପାଇଁ କରିବା

କେଜିଟାରି ମହାନ୍ତିର ଆବାଲର ଉଚ୍ଚ କାବା-
ଲଗର ବକ୍ଷିଏ ଅଭିନ୍ନତିର ଅନ୍ତର ପିତର ଥାଣି
ଶେର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଜଳିଦର ଶାକର ମୋଟ ଜରତଥି ଓଷେଇ
ଚକ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଧାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧି ସ୍ଵର୍ଗ
୧୯୯୯ ମୁହଁରା ଜନେମ୍ୟର ପାଠ ଦା । ୧୫ ପରିବେ
ଦିବା ସ ୨୨ ମୀ ସମ୍ବେଦ୍ୟ କଣଳ । ମୁଁ ପ୍ରଥମମନ୍ତ୍ରି
ସହି ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ନିମ୍ନମ୍ବ ହେବ ।

ନେତ୍ରପିଲ

ପ୍ର । ଅନ୍ତାବୁଦ୍ଧକ । ୮ । ଗ । ପଥରିଆ
ମୌ । ସରଳ ରହିବାରେ ଖୁବା ବେଷହେବା
ବାପ୍ରେସ୍‌ଟି ମା ୩୫୯୮ ମଧ୍ୟକୁ ନ ଧ୍ୟାନିବାକୁ ପର
ବିଚାହମିବାର । ତ । କ । ମା ୧୯୯୯ କୁ ଜମା
ଚ । ୨୧୯ ଅଟେକ ଯହା କରୋବୁ । ମା
୧—୧୯ ଛଠ କୁ ଜମା ଚ । ୨୦୮୮ ଦେବୀ ଏ
ମୋତବିମାରେ ନିଲମ ହେବ ।

- 0 * 0 -

କ୍ଷେତ୍ର ମର ପରୀଜାଣ ସନ ୧୯୯୯ ମସିବା
ଦଶବିଂଶ ମୁ । ଯେ ମନ୍ଦିର
ବରେକୁଟି ଥାକୁ ଓଗେଇ । ସା । ଅଳ୍ପର । ୩ ।
ଦେଖାହାର । ୩୫
ବାଜିକୁଟି କଥାକ । ସା । କାନ୍ଧପୁନ । ସା । ଦେଖା-
ହାର

ଭିପରଳେଖିତ ନମ୍ବର ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ମୋଦିଗାର
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତିର ଟଙ୍କା ଆଧୁପ୍ତ ବରାଟିଶ ଜୀବନକ୍ଷିତି
ସଂକଷିତ ସଂକଷିତ ୧୯୮୫ ମହୀୟା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର ତାହା
ଉଠିଲେ ଦିଲା ଏ ଓ ଆ ବସିଥେ ଉଠିଲା ମା
କୁକୁର ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଧାରିତରେ ନାମ ହେବ

ପରିବାର ।
୧୦୨୫ ଟଙ୍କାରଙ୍ଗାତ୍ର ମାଲୀର । ବେଳୀ
କାହା । ଗା । ଗୋଟିଏଥିପର । ମୌରୀ । ଜୀମୁଦ୍ରା
କେସିମୁଦ୍ରା । ମର ଘରକୁ ଲମ୍ବଦାସ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର
ଦେଖଇବାକୁ ସହଜମନ୍ତର । ୧୦୨୫ ଟଙ୍କା ଅଟେ କହି
ମଧ୍ୟରୁ ପଢିଗାବର । କି । ଟ ୧୦୨୫ ମାଲୁମାନ
ମଧ୍ୟରେମା । ୧୦୨୫ ଟଙ୍କା ଗାତ୍ର ନିଲାମ ଦେବ

ପ୍ରାସାଦ କେବାଦାର । ନୋ । କାର୍ଯ୍ୟରରେ
ହବା । ଲା । ବାଯାଗ୍ରୁ ଏକାହିତ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତିବାଦ
ଦରଳି ମା ଥାମ୍ଭ ପରିଷ ମା ଏକାହିତ ଓ ଉଚ୍ଚ
ମୌଳିକରେ ବନ୍ଦା, ଏକାହିତ ହିତ କୁ ସାକାଶ
ମା । ଏଥାଜିଲମ୍ବାଟ ଓ ୧୯୭୫ ମେସି ମାଧ୍ୟେ
ଦ ଯାତ୍ରା କେବାଦାର ମାଧ୍ୟମରେ ୧୯୭୫ ର
ଅଟେ ତାମ୍ଭ କିମ୍ବା ହେଲା ।

କ୍ଷେତ୍ର । ମାତ୍ରାପ୍ରକଟନ କରିବାକୁ ଶିଖିଲେ-
ଏହିଏ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତ୍ରର ଜୀବିତକୁ ପରାପର-
କ୍ଷେତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

କଣ୍ଠରେ କନ୍ଧରେ ଦେଖିଲୁ ଦୂରଙ୍ଗୁ କର
ବାଜରପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରର ଅନ୍ତିମ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଯେହି କଙ୍କା ଦକ୍ଷ ବ୍ୟାପର ସନ ଧ୍ୟାନ
ଶାଲ ପରେକୁ ବର ମାତ୍ର ତା ୫୭ ଦେଇବେ ଏହିପ୍ରଳୟ
ବଞ୍ଚିବାହିମାନେ ତଥବ୍ୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେହି ତା ୫୭
ଦିନ ଅରକୁ ବରକୁ ଗୋଟିଏ ଶଶାକ୍ଷେତ୍ରର ଘର-
ଗୁଡ଼ ପ୍ରତିଥିଲକ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଅଭ୍ୟାସ
ବର୍ଷର ଗର ତା ୫୭ ଉତ୍ସ ମହିଳାର ବଳିରୁଗା
ଓ ବଜାଲାର ନାଦାଗ୍ରାନରେ ଏ ପରା ପ୍ରତିବର୍ଷର
ଦୋଷଧୂମ । କଇବାର ସତ୍ୟ କଣ୍ଠାଳୀ ସକାଳ
ଦିନ ଦାରେ ମଞ୍ଜାମୁଳ କର ଦଲେ । ସଂଗର୍ଭନ
କର ଗାନ୍ଧେ ରାତି କାନ୍ଦେ ନନ୍ଦନ ହୁଅରନେ
ଦିନ ଥାବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେଠେର
କହୁ ସରଜନ୍ମନୀମାତା ନାନ୍ଦିର୍ଯ୍ୟ, ମୌନଗ ଜିଅନ୍ତର-
ହେମେଳ ପ୍ରତିକିମ୍ବନ ମୁଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିବାକେ ଦକ୍ଷିଣା ଦିନ
ମନ୍ତ୍ରପ ପ୍ରକାଶ କର ମୁଦେଶୀଦୂର ମୁଖର ରାତିରାର
ଜୀବନେର ଦଳେ । ଅପରହୃତ ଏ ଥା କେବେ
ଉଦୟ କଣ୍ଠରମ୍ଭିଲ ପ୍ରାନ୍ତରେ ହୃଦୟ ସର୍ବ
ଦୋଷଥିଲ ଭାବୁ ଅନାଥରଙ୍ଗୁ ମନ ସରସର ଦେଇ
କହି ଭାବୁ ଭୂଷଣ ଦୂର କଷ୍ଟର କହ ମୂରାଙ୍କ
ଶୁଭମମନରେ ଏ ଦୂର ଦୂରାର ଆମା ବନେ ।
ଅବେଳା ଦଳାଳୀ ଏବଳ ଦୋକଳ ମନ ଓ ଦୂର-
କାଷ କରିବାଲେ । କିନ୍ତୁ ରେ ଦେବଳ ଦକ୍ଷିଣ ହୁତା
ଆର ସମ୍ମୁଖ ଅନୁମିତ ଦୋଷଧୂମ ।

卷之三

— 2 —

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମେ କହୁଥିଲୁଛୁ ଦୂରନୀର ଅପାରାତ୍ମନ
ଜାତ ଶ୍ରେଣୀରୁକ୍ତ କି ଦେବେ ସୁଧା କିମ୍ବା କହିଲୁ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଦୁଃଖେ ସୁଧାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମୁମାଳୁକିଲାମାରକୁ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁଖ୍ୟ ଦେଶକରିତା ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଥାଏ ଜହାଞ୍ଜଗୁଡ଼ କି ବାବରାପୁ ପୁରେହିମାନେ
ଏବଂ କରଇ ଦେବେଳାହଁ କି କରିବେ କାହିଁ ।
ଦେବେଲ ଯେ ବେମାନଙ୍କର ଲାଭ ଅତ୍ର କାହା
ପରାକ୍ରମାଜ୍ଞାନୀ ଅନ୍ତର୍ମାଣ । ମାତ୍ର ସମାଜନେତା
କାହାରୁ ଲେଖନ ମହିନର କରିବୁ ପାହା କହିଦେଲେ
କଲ କୁଅନ୍ତା । ସେବେ ସେ ଭାଇ ଆୟ କରୁଥିବା
ପରିଚାଳନାକୁ ସମାଜକେତା ମନେ କରିବୁ ଦେବେ
କାହା ଅସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଏମାନେ କାଳାକ୍ଷମ ସଙ୍ଗ
ଏବଂ ଏବରେକେ ବିଷାରତା ରୋଜକବ ଏବଂ
ପରା ପ୍ରଭୃତି ଦେବେଗତ୍ତି ଖୁବର ଝର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ
ମାତ୍ର କୁଅପଡ଼ିଲେ ନୈଛନ ସହି ଦେଖାଇବୁ
କୁଣିତ । ସମ୍ବନ୍ଧମେଇ ଅମ୍ବାନଙ୍କ କବେତିବାରେ
ଦେବେ ଦେବାର ଯୋଗ । ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ବିଷା ଦ୍ୱାପା-
ର ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଦେବେତିକ ପରିମାଣରେ କୁମୁ-
ଦ୍ଵାର କାହିଁ ଉଷ୍ଣା କରିଥିଲୁ । ଦେବେ
ଥାମାତିକ କୁଅପିନାନ ଭାବର ହରକର ସଂଘାର
ପ୍ରକଳନ କରିଯୁଏ ଏକମନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଓ ଦେବଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବସି ସୁରକ୍ଷା କଥା କହ
ଅଧିକ କାହିଁ ଶେଷ କୁରିବେ କାହିଁ ଦେବେ
ଅନ୍ତର୍ମାଣରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲାଭ ହେବ । ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବା କରିବାର ପାଇଁ ଓ ପାଇଁ ଏକା ପ୍ରକାର
କେତେବେଳେ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ଦେବେରୁ ଠାରୁ
ଦେବେରୁ ପାଇଁ ଅଭିମାନୁ କରେବାକୁ ଜମା ଥିବା
ଦୋଷରୁ ସେବାରେ ଏ ଏ ସାଲାରେ ଜ
ଦୁର୍ବି ଦୋଷ ପାଇବ । ଦେବେରୁ ଜନିଦାରମାନେ ଜ
ବୁନ୍ଦର ଦେବେଗ ସେମାନେ କୃତକ ପ୍ରଦ ଏ
ମିଆଦରୁ ଅନାର୍ଦ୍ଦୀ ବିଷିଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ପ୍ରକ ମାନ
କମା ଦୁର୍ବି ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବ ଦେବେ ଖାର ହେଉ
ଅନ୍ତରୁ । ଜମଦରମାନେ ପ୍ରଜାମାନର ଜ
ବଢାଇବ ସହାଯେ ଥିଲେ କାଳସ ନ କର ଦେବ
ନ ଥିଲ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ତ୍ରଣ
ମନକ ଉପରାଗର୍ଥ ସମା କରିବାକୁ ଲମା
ରବିଅନ୍ତରୁ ଦେବେ ମହିଳାର ଜମାବୁକ କରିବ
ନେବା କରିବ ଲମବ ରମାନେ ତେଣୁ କରିବ
କର୍ତ୍ତମାନ କରିବ ଦୁଃଖକାରୀମନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେବେରୁ କରିବ । ଲେଖି ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଦେବେ
ପ୍ରାନରେ ଯେବେ କମ୍ପର ମୋହଦମ ଏହି କେ
ଥାଇ ଶେଷରୁ ଦୁର୍ବି ଜମା କରିବାକାରର ଜ
ଦାରମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ କରିବୁ ପାହା କ
ଜଣାଇବେ । କୁମୁଦକାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବେ
ଅନ୍ତର୍ମାଣକୁ କର୍ତ୍ତା କି ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ କ
ଅନ୍ତର୍ମାଣ ପାହା ଅମ୍ବାନଙ୍କ କାହିଁ ମାତ୍ର ଥିଲା
କରି ସୁଧା ମନରେ ପ୍ରଜାମାନକର କରି ଦେବେ
ଦେବେଗ କରିବୁ ଜମଦାରମାନେ ପାହାଇବା

ପଦ୍ମଗୀତମ ।

ବହୁଳ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଉତ୍ତରିବାର୍ତ୍ତ
ଯୋଗେ ଜଳାନ୍ତରକ୍ଷଣ ବିଭଳକାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିର
ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଅଶେଷ ବିଧବ୍ୟନ ଅଧିକ ହରିବର ।
ଜାହାନର ସୁକୃତେହ ବି ପଦ୍ମଗୀତମହାତ୍ମ ଲକ୍ଷ୍ମିରା
ଦୂର ଦେବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ପ୍ରେବାପ୍ରେରକ ପ୍ରଦାନା-
ଲର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଵୃମନ୍ଦିଶାରେ ବିଧବ୍ୟାକୁ ରଖି ଦେଲେ
ମେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ପ୍ରଦାତି ଦୂର ଦେବ ଏବଂ ସୁଦେଶ
ପାଇଲେ ସୁରା ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଭାବେ । ଏଥିରୁ
ଦୂରଗୀତ ଯେ ପଦ୍ମଗୀତମ ଆଶ୍ରମଗା ସମଜେ
ଦାଖିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରିବାର ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ତ ସମ୍ବଦହରେ
ଯାହା ପ୍ରଦାନ ଦୋଷାନ୍ତ ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଜାହା ଭାବ-
ଭୂଷଣ ଅନେକରା କରି ନାହାନ୍ତ ଜାହାକୁ ଏ କଷ୍ଟରୁ
ଅଧିକ ଦ୍ୱାରାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବା ଅପରା ଗର
ଶକ ସଂଖ୍ୟା ଉତ୍ତର ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଚାରର ବାରୁ
ଗୋପିତାକୁ ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଦୂନପର ଦାଳ ଗଲ
ପ୍ରଦାନ ପଢିବାକୁ ଅନୁଭୂତି କରୁ । ତହିଁରେ ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ କଣ୍ଠର ରୂପେ ବାକୁ ଦେଇଥିଲୁ ।
ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ହେବିକେ ଯେ ଶିକ୍ଷାଦାକର ଜ୍ଞାନ
ପାଦା କେହ ଅଶ୍ଵିନାର ବାହାର୍ହ ମାତ୍ର ଜାହା
କାଳସାଧେଷ ଭାଗ ବ୍ୟବ୍ୟାକାର କରିବା ଓ ଆସ
ଦର୍ଶନ ଦିଲ୍ଲିପତ୍ର କରି ସ୍ଵଲ୍ପ କହିଲୁ ଅଶ୍ଵ ପ୍ରକାର
ଆପାରେ ପଦ୍ମଗୀତମର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲୁ ।
ଏହା ଲକ୍ଷ୍ମିରା ଦମନର ସାମାଜିକ ଉତ୍ସାହ କୁହେ
ମାତ୍ର ଦୂର ଦର୍ଶନ । ଓ ଶିଶୁରତ୍ୟା ଦମନ ଏହାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାଠାରୁ ଯେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଅଶ୍ଵ ପ୍ରଦାନାର କେହ କହିବାକୁ ରେବେ ଅବଶ୍ୟକ
କହିଲୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବ । ଲକ୍ଷ୍ମିରା ଯଥେଷ୍ଟ ଦୂର
ଦେବ ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରିବା କରିବାକୁ କହିଲୁ ଏବଂ
କରିବା ସୁଦେଶାଜନକ ମଧ୍ୟ କହିଲୁ
ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ଯାହା କେ ତାହା
ବାଦ୍ୟାର ନେବେ ମୁହାଫା ବିଶ୍ୱାସ ଜମୀନେ
ଦେଇବ କରିବେ ତ ରେଣୁକ ଖଳ ସ୍ଵ ଦେବା ଦ
ପଥର ଦେବ ଏହା ପ୍ରଦାନକ ଦର୍ଶନ କ
କରିବୁକୁ ପ୍ରଥମା କରିବା ଲାଭର ନୁହେ । ଜମୀନ
ଦୁର୍ଧା ପୂର୍ବ ଜମୀନ ଅଦ୍ୟାବୁ ସହିତ ଉତ୍ସାହ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ । କର୍ମାବସ୍ଥା
ବିଶ୍ୱାସ ପରିଚାର ବାଦ୍ୟାର ଯେବେ
ଅନୁପ୍ରଦାନ ଜଳଣା ଆଦ୍ୟର ସହିତ ଉତ୍ସାହ
ଦେବେ ରେବେ ଜମିବାର ଓ ପ୍ରଜା ଉତ୍ସାହ
ଉତ୍ସାହ ଦେବ ଏବଂ ସରବାଧାରିଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧ
ଅହାତ ମଧ୍ୟ ସହିତ ହେବେଯିବ ।

କାହାରୁ ପାଇଲା ତାହାକୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନକୁ ଚାରି
ନଥିଲୁ ଏବଂ ଅଭିନା ସୀଳ ବାଦାର କରିଦିଥିଲୁ । ଏ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିନାର ଓ ଧର୍ମର ପ୍ରବିନାର ଏହି
ନିତନ ବ୍ୟାପାର । ସମାଜ ଜୟନ୍ତ ହୋଇ ବିହିତ
ବ୍ୟାପାର କରିଲେ ଏ ଆପଣ୍ୟାର ବିନ ଦେବ
ନାହିଁ । ଏହା ବେଳି ଅଭିନା ଶ୍ରୀ ଓ ଶ୍ରୀକୃତାଙ୍ଗ
ମରବେ ବସି ଦେଖିବା ମନୁଷ୍ୟାଚର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ ।
ଏହି କାରଣ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଥିଲୁ ।
ବିଧବୀଶ୍ଵର ଏକ ଧୂଥଳ ବଥା ଏବଂ ହିନ୍ଦ
ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାହିଁଲେ ଚର୍ଦିର ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋ-
ଜଳକ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦ ଆପଣା ଧରିବାରେ
ବିଧବୀ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଓ ସମ୍ମକ ଦେଖିବା
ପେମନ୍ତୁ ବାଧ୍ୟ ବିଧବୀ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଏବଂ ପାର-
ବାହିଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବଦା ନିୟମିତ ବିହିବାକୁ
ଦେମନ୍ତ ବାଧ୍ୟ । ଏକେ ସେ କଥା ଅଛି କି ?
ଦେଖାଇଯାଇ ଅର୍ପଣାବିରା ସଙ୍ଗେ କୁମ୍ଭାଚ୍ଛବି କରୁ
ଅଛି । କ୍ଷୀମାଦିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ପାର ବାଲ୍ମୀକିଲାରୁ ସୁଶିର୍ଷା
ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ । ସେ ସମୟରେ ହେଲା କର
ପରେ ଦେବି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ବିଧବୀ ହେଲେ ବାହାକୁ
ଦେବା ଦେବାର ରେଖା ସଫଳ ହେବା ଅଶ୍ରୁକଳିର
ଦୂରେ । ତେଣୁ ବିଧବୀଶ୍ଵର ଉପବିନାରୀ ବିଶେଷ
ଜ୍ଞାନାବାହିନୀ । ପ୍ରାମାଦକୁ ପରୁଷ ପର ବାଲ୍ୟ
କାଳରୁ ପଞ୍ଚ ଦେବା ବାର୍ଯ୍ୟବିବହ ବନ କରିବା
ଓ ଦେହ ବିଧବୀ ଭାବାବ କରିବାକୁ ମହାଜନେ
ବାହାକୁ ନିଷେଷ କରିବା ପ୍ରକାଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଦେଇଥିଲୁ । ସମଜ ଦେଖୁଥିବାରେ ସମ୍ମନ ଦେବେ
କି ।

ଭାବିତା ।

ତାହା ମନୋବିଦ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେୟ ଜାଗା
ପାଇର ବୋଲିଥିଲୁ ମହି କନ୍ଦାପ୍ରେ ଅମଳରେ
ଆବିବାଲ ବ୍ୟାପାର ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଜାମା କରି କରିବାକୁ

କେବଳ କହିଲୁ କେହି ମାରୁ ମାରନେବାର ଅବସ ପତ ଖୋଲା
ଦରେ । କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ପୁଣ୍ୟଶିଳୀପିଲେ ଘରୁରେ ଆଶ ସମସ୍ତ
ଧୋକାର ଲୁଗାଜଳ ଓ ମଳୋ ଦେଇ କବର ଉତ୍ସାହ କରିଲା
ଧେଇବା ଜଳ ଦୂରିତ ହେବ ଅଶ୍ଵାବେ ଅଟକ ପରିଥିର
ଚୋଇଥାଏ ହେ ଶୀର୍ଷ ଶୁଷ୍ଠିଦେବା ବୟସର ପରିକଳ- ବା ହୁ ଯେଥିର
ସମାଧି ରହିଲୁ ଧାରି ଚୋଇନେବାର ମେ ଅଟକ ଓ ଅଭିନାତ
ହୁଏ । ମର ଦୂରିତ ଦୁଃଖଶିଳୀପିଲେ ଅଧିକାରର ପ୍ରତିପ ଅନନ୍ତର
ଅନନ୍ତର ପାରି ଦୂରିତ ଓ ତାକୁ କହି ପ୍ରତି ସବ ଟଙ୍କା
ହୁଏ । ଯୁଦ୍ଧ ପୁଣ୍ୟଶିଳୀପିଲେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକ ଅବ- ନନ୍ଦାବସ୍ତୁ
ଶ୍ରୀକ ଅଟକ । ଦୁଃଖଶିଳୀର ମୂଳ ଉଦେଶ୍ୟ ଜଳ ଓ କାନ୍ଦାବୁର ପ୍ର
ଧରା ଓ ଗୋମେଷଦିବ ବାନ ଓ ଜଳପାନ ଓ କାନ୍ଦାବୁର
ଗୁରୁତ୍ୱାର୍ଥ ଜଳକେବା ଥିଲେ ଏହା କେହି ଅଧିକର ଦେ
ଗରି କରୁ ନ ଦେବାରୁ ପୁଣ୍ୟଶିଳୀ ସବସାଧାରଣ କରୁଥେ କା
ମଞ୍ଚର କରିବାର ଆଶିଷକ ହେଉଥାଏ ଓ କଲେ ସରକାର ଗ
ରହିରେ ସବସାଧାରଣକର ଓ କଲେକ୍ଟୁର ମାଫେ- ଜମିବର ବା
କରିବା ଅଧିକାର ଖାତି ଶୁଭକର କୌଣସି ଲୋକ କର ବହାର
ଜଳେବରଙ୍ଗର ଅନୁମତି ନେଇ ଅବା ଜ ନେଇ ଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତି
ଦୁଃଖଶିଳୀ ଦ୍ୱାନିବରମଧ୍ୟେ ବ୍ୟବହାର କିମାରେ କାନ୍ଦାବୁର କ
ଓ କଲେ ଗାହା କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଜଣାଇ ରହିବ ଦୂରିତ ଅବାର
କରିବା ସହି ବାନାର ନୁହେ । ସଦବା ପୁଣ୍ୟ ଓ ସେମାନ
ଶୀର୍ଷ ମାର ଅଧିକାରୀ ଗୋଟିଏ କରିବାର ଉପରେ କାନ୍ଦାବୁର
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଶରଦନେ ଅନୁପାଣି ଥିବାକେବେଳେ ସତ-
ରହିବ ମାର ମଧ୍ୟ ହୁଏ ଓ ରହିରେ ପଣ ଗୋଟିଏ
ଦୋଷ କାନ୍ଦାବୁର ଅମୋଗ୍ୟ ହୁଏ । ଏହେତୁ ସେ
ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗରେ । ଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ସେ ମର
ନ ମରିବ ଅବା ସାମାଜିକେ ମରିବ ।

ପ୍ରଧାନ ଆଶିର୍ତ୍ତ ଏହ ସେ ପୁଣ୍ୟଶିଳୀ ସବସାଧାରଣ
ଗମନି କେଲେ ରହିର ବୁ-ୟଥକାରର ସହାୟ-
କାର ଲୋପ ଅବା ଅଟକ କେବହେବ । ଯେ କ୍ଷିତି
କିମା ଯାକାର ପୁଣ୍ୟଶିଳୀ ଅନେକ ଝର୍ଣ୍ଣରେ ପୁଣ୍ୟ
ଶିଳୀ ଖୋଲାଇଥାଏ ଓ ମରମତ୍ତରେ ଝରଇ କିରୁ
ଅଛି ଦିନାତୋଷରେ ତାହାର ଅଧିକର ଗଲେ ଗୁରୁରେ ର
ମାରୁ ବୁଝି ବାଧିବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।
ଏହେତୁ ସେ ଅଛି ରହିର ଶକୋବାର ଓ ମର-
ମତ ନ କଲେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖଶିଳୀ ଦମ୍ପତ୍ତି
ଅବା ଆଶେଷ ମୋତ ହୋଇପଡ଼ିବ ଓ ଶୈଦନେ
ଜଳର ବେଶି ଅବଶ୍ୟକ ଥିବାକୁ ରହିରେ
ଅବା ପଣ କିମା । ଏହ ସବସାଧାରଣର
ଉପରେ ଲୋକକ କୃତି ପୁଣ୍ୟଶିଳୀ ଖୋଲାଇବକୁ
କୁଣ୍ଡର ହେବେ ସୁରଙ୍ଗ ଏ ଦ୍ୱାରାଗେ ସବସାଧାରଣ
ରକ୍ଷକ ହୁଏ ନ ହୋଇ ଅହାର ହେବ ଅର୍ଥକ
କୁଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟ ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥାଏ ।

କିମା ଏବା ସକ୍ରିୟାର କାହା ମହୋଦୟ କହିଲେ
କି କିମା ଏବା ସବସାଧାର ଅମ୍ବାଜାଟା ଅଟକ ଅଳ୍ପ
ଦୂର ଅଳ୍ପ ଧାରା ଏଥରେ ପରିପାଦା ପରିପରା ନ
କର ଭାବ ବିଶିରେ ଅଛି । ପ୍ରତିଗୋଟା ପରିପରା ନ
ପରିପରା କରିବା ଏଥରେ ଥରେ ପାଲ ଓ ପାଲପରମ୍ପରା
କିମାର ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସେ ଦୋଷକରିବ ରହିରେ
ଲୋକକ ଗତାୟୁଗ ଓ କାରାବାର ଓ ବେତାଂତରେ
ବାବ ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ କରିବାର ଅଟକ ନ
କରେ । କେବଳ ପାଲପରମ୍ପରା ସମ୍ମାନ କରିବା
କରେ । ଜଗୁଆଳ ରଖି ବା ସହଜ ନୁହେ ସାମନ୍ତ
ପାଲପରମ୍ପରା ପାଲର ମୂଳଧାରୀଙ୍କ ଜଗୁଆଳ ମୂଳ
ଅଧିକ ହେବ । ଗୋଟାରେ ସବଦା ଲୋକକ
କାରାବାର ହେଲେ ଜଣେ ଜଗୁଆଳୀ ସୁଦ୍ଧାୟ
ଗୋଟାର ପାଲ ମୋ କରି ନ ପାଇବ । ତାଣୁ ଗୁରୁ
ପରିପରା କରିବାରେ କିମା ମାପିବା ଅଟକ ହେବାରେ

ପରିଷାଧାରଣକ ର ବେଳେ କ୍ଷତି ନାହିଁ । ସଥ ଗୋ-
ଟା ଏହୁମାଣୀ ଏପରି ଅଟକିବନିବାରେ ଦୟାମୟ
ଦେବ ଦେବେ ସେ ବିଷଟ ପଳ କ୍ଷମା ବନ୍ଦପ ରବି ?
ଏ ବେଳୁ ଦେଖାଲୁ ସରିଷାଧାରଣ ପଞ୍ଜି କରିବା
ଅହରଚର ତେବେଲ ଗୋଟା ଅଧ୍ୟାରଣ ସର୍ବାଧ୍ୟାର
ଅକାରଣ ଲେମ ଥବ କେବ ଦେବ ଓ କମେ
ଗୋପାତ୍ମି ଅନ୍ତା ହେବୁ ଦୃଶ୍ୟ କାଳର ଗୋଟା
ବିନ୍ଦୁ ଦେବ ଏବ ଲେମେ ନୂହନ ଗୋଟା କମାରାଲୁ
କୁଣ୍ଡଳ ହେବେ ।

ଜଙ୍ଗଳ ସମ୍ମାନରେ ମାତ୍ର ମଦୋଦୟ କହିଲେ
ବ ଗତିଜାଗ ଜନ ମୋହନରେ ଜଙ୍ଗଳ ଅଛି
ବରଳ ଅଟେ । ଯାହା ଅଛି ଯାହା ରଖା ଓ ଦୂରି
ବରଗ ଆବଶ୍ୟକ । ଯାହା ସରିଷାଧାରଣ କଲେ
ବହୁ ରେ ଗୋଟୁ ମର୍ମି ଅନାଧରୁଷେ କର ଜଙ୍ଗଳ
ରଣ ନଷ୍ଟ କରିବେ । ଲାଭ ରୁହ ତାଳ ସହି ବାହୀ
ଭାଲମାଳ କାଟି କେଇ କହି ର ହାନି କରିବେ ।
ଗୋବର ସମ୍ବଳର ପ୍ରଥଳ ଝଗ ଏଠେ । ଜାଳ
ଯଥେଷ୍ଟ ଟକ୍କା ଥିବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ମୋକରିଯଥ
ରୁଣ୍ଡା ହୋଇ ଜଳାଯାଇବାରୁ ଅଛି କିନ ହୁଏ
ପମାନ୍ୟ ଜଙ୍ଗଳ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ଗୋବର ଅଧିକ
ଦୂରି ଦ୍ଵାରା ଦେବ ଓ କିନ ଆହୁତି ଉବା ଦୋଇ
ପଥଲ ହାନି କରିବ । ଅଗ୍ରବିକ ଜଙ୍ଗଳକୁ ସରି
ଧାରଣ ପଞ୍ଜି ଲ କର କହୁର ରାମା ଏବୁଦ୍ଧିର
ଦ୍ରଘାୟ କରିବା ଜିବିବ ।

ଅନାମା ଜମେଷଂଜାନୁରେ ସେ କହିଲେ କି
ଅନାମା ଜମେ କମିତାର ବନ୍ଦୁକ ଲଧୁରୁ ସେପର
ଭୋଗ କର ଅସଥିଲେ ଏଥିର ଭୋଗ କରିବା
ଏ ଅଧିକାର ପୁରସନ୍ନାମେ ମୁନକକ୍ଷର ଦଥ ଦେଇ
ଅଛି । ଜନିବାରର ଟଙ୍କା କବୁଳିଯୁଗରେ ଦରକ ଅଛି
କି ହେ ଅକାରା ଜମି ଅବାଦ ବିପାରିବ ଓ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳା ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଥିଲା କୌଣସି
କାହାର କଲେ ଗାଢା ଜମିଦାରଠାର
କୁଳ୍ପ ଚଢିବ । ଏହା ଅନୁଭବ ଆଚି ।
ମହିନେ ମେ କହିଲେ କି ଜମଦାର
କୁଳ୍ପ କୋଣାର୍କ କାହାର ।

ବାବ ଅମା ଦୂରା ପତ୍ରକୁ ଏ ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟର ଶାର୍ଦ୍ଦର ସେଠା
ନୟଧର ଥାଣ୍ଡରୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପରିପାତ୍ର ଏବଂ ମୁକ୍ତବାର
ଲୋକ ମାତ୍ର ସୁଧାରିତ ମେହନ୍ତ ଦୀର୍ଘ କରିବା ସମ୍ଭବ
ହୋଇଥାଏ ।

ସାରେମୁଖ ଧାରା ବନ୍ଦିର କାହାରୀ ହେବଳ ଏହାରୁ ତେ
ଜାରୁ ଯାଏ ଯତାକ ଧର୍ମ ଲାମବ ଜନେ କ ୧୫ ହଜାର
ହାଜାରଟ ଚାହିଁ ଯକ୍ଷ ପୂର୍ବ ଦେଇଥାନ କୁଥ କେଇ ଦେବି
ସବୁର ପ୍ରକାଶ କର କ୍ରିୟା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଏବାମୀ
ମାତ୍ର ମରନ୍ତି ହାତ ଦାଢ଼ିର କରି ।

କରୁଥିଲେ ପାଦଶ୍ଵର ଅଧିକାର ପାଇଥିଲୁ
ତୁମଙ୍କାର ପୁରେ ସେ ସବୁର
ବୁନ୍ଦିଗାରର ସବୁଧିଗାର ସ୍ମୀକାର
ସହଲିଷ୍ଟିରେ ସେ ସବୁ ଦରକ କରି-
ଲାଙ୍କ ଏବେଳାଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଭୂମଧ୍ୟ-
ମହାବରେ ସେମାଙ୍କ ସବୁଧିଗାର
କବ ବିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନିକ
ର ଅସନ୍ତ୍ରୀକ୍ଷ ଓ ମନ୍ଦ୍ୟାପ ଛଳିବି,
ଅନେକ କିମ୍ବା ଧନ୍ଯାକାର ପ୍ରକାଶକୁ ଆଇନ-

ପାଦ ହୋଇଥିବୁ କାଳ ଯେ ତିକଟ
ଗାହା ଲୋଗ କରିବା ଉପର ନୁହେ
କାରବର ଅଜେବ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।
୨ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ପଥକର ଅଧିକ
ଦୂରାଜୀବୀ କରି ସମ୍ମାନ କରିବାର ଖେଳି ।

ଶ୍ରୀରାମ ପାଦକାଳୀନରେ ତୁମରେ
ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା ଯେବେଳାମେ ନିର୍ମିତ
ଲାଗୁ ମା ମନ୍ତ୍ର କରୁଥିବା ଏବର୍ଧନୀୟ ସାଥେ ପରିଚାରିତ
ଏକ ଉତ୍ସାହିତ ରଖ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କରିବାକୁ ପଢ଼ିବାରେ
ଏହି ପରିଚାରିତ ଉତ୍ସାହିତ ରଖିବାକୁ ପଢ଼ିବାରେ

କବିତା ଅଦେଶମାଳା ପ୍ରଦିପଳକ
ଥ ଅଟେ । ଅବସବ ଜନିତରପୁରୀ
ଯୁଷ୍ମ ରଖିବା ଏ ଗ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ଲୋପକୁକେ ଅବେଳା ଅଟେ ।

ପାତ୍ର ଓ ସମୟେହି ହୋଇଥିବ ।
ଯେହଠାଣେର ଉତ୍ସମ ହେବାକୁ ଏଠାକୁ ଅବସ୍ଥା କାହାର
ଦେଖୁ ହେଉ ଗଲାପାତ୍ର ।
ଏଠା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାଳ କାହାରକ ବାବୁକ, ଏକ ତ୍ରିପାତ୍ର
କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର କାହାରକ ବାବୁକ, ଏକ ତ୍ରିପାତ୍ର

ପାଇଁ କଥାରେ କଥା ହେଲା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାରେ ଦେଖିବାରେ । ବେଳେ
ଶାରୀରିକ ଓ ମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାରଣା
ହୋଇଥିଲେ । ବିଜୁମୁଖ ପାତାହେଲୁ ଘାସ ଦୂରଦୂର ହେଲା
ଓରାଳି ଗାନ୍ଧି ନିର୍ମଳାଜୀବି । ଅବଶେଷ ଦେଖିପାତାହେଲୁ ବନ୍ଦ
ଦୟାପରେ ଗାନ୍ଧି ତା ଏକ ଦିନ ବୋଲିବାରୁ ସମ୍ମାନମୂଳ୍ୟ, ରାଜିତିକା

ଦେଖ ଓ ଉକ୍ତ ନଗଦାର ଜୀଜାର
ତ କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନରେ ଅବେ-
ଧାରିରେ ଗର୍ଭମେଶ୍ୱର ପାଠ୍ୟ ଓ
ଶ୍ଵାପକଦର୍ଶକ ଆଧୁତି କରିବାରକ
ଅପ୍ରକାଶର ଓ ବନ୍ଦୁର୍ମଲ୍ ପୋକାରୀରଙ୍ଗେ ରହ
ଅପ୍ରକାଶର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୯ ହୃଦୟ ବିଷ୍ୟ
ଜଣେ ହେଠିଥା ଓ ବହାର୍ ବାବୁ ଦୂର ।

କେନ୍ଦ୍ରିୟ ମେଲୁର ମାଳିକର ଗାହୁ ମଧ୍ୟ
CIE ଓ କନ୍ଜକାରିଙ୍କ ନିରଣ
ଲିପି ପଠ୍ୟାଇବା ଗଢ଼ୁ ସବୁ ମଉଳିଲା ।
କେବେତିନାକେ ମହାଜୀ ଭୂମିଧ୍ୟ
ସଥାର୍ଥ ଥାଇ ଓ ଶାହା ଜଣାଇବ
ଲମ୍ବନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଡେଢ଼ିଶାର
ମର ଚନ୍ଦିବାର ଓ ଲକ୍ଷରଜନାରମାନେ
କରି କର ଉକ୍ତ ବିଧ ରହିବ ସବାକେ
ପଠାଇନ୍ତି ଆର ଦେଲା କରିବାର
ଦେବା ଦେବା ଦେବା ଦେବା ।

ଶ୍ରୀ-- ଅପଣଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ଦୟାକାଳ ର ଗା
ସୀ ମାତ୍ରମେହି କରେନ୍ତି କରିଲାଏହି ।

ପ୍ରେରଣପଦି ।
ଫର୍ମଚେରାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରମଳ ନିମ୍ନେ ଅମ୍ବେମା
ଦାସୀ କେହି ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରକା ସମେତ ଦୟା ସମୀକ୍ଷା
ମହାଶ୍ରୀ!

ଯାଇସ୍ତବ ସିଦ୍ଧିତ୍ତଜଳକ ଅନୁରଥ କଲାଶାସ୍ତ୍ର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ହ୍ରାମ ଅରେ । ବିଶେଷତଃ ଧେଠେ
ଅନେକ କରଣ କଥ କରନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ବ ସର୍ବତ୍ତତ୍ଵ
ଜଳକ ଅନେବେଳ ବୟସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ନାହାବୁନ୍ଦି
ସନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛବ ଛାନ୍ଦିନାଳକ୍ଷର ସବୁ

ନିମନ୍ତେ ଲେଖକେଳବୋର୍ଡ଼ ଚରଣ୍ଟାରୁ ମୋଟିଏ ସତ୍ତ୍ଵ
ପ୍ରସ୍ତୁ ପାଇଁ ଛାତ୍ର ନର୍ତ୍ତକୀୟ ହୋଇଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଗାର୍ଜିକ ନଗମକ ଅଭିକୃତୁ ଏପରି ଜରି
ଦେଇଅଛି ମେଘାତ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚଶାୟର ବି-

ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ
ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ

ଅଛି ଯଥେ ପ୍ରାଣେ ଲୋକଗାନେ ମଳିଖୁଦୀ କାହା
କବୁଧୁରାଗୁ ଦିବା ସମୟରେ ନାହରେ ଲୁଗା
ଦେଇ ରହି ହେବ ଦାହିଁ । ସେପାଇର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ
ମାନେ ତହିଁର ମରମନିକାନ୍ତେ ଅବେଳ ଚେତ୍ତେ
କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏ ଯେଷାନ୍ତୁ କୌଣସି ପଳ ହୋଇ
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଜନ୍ତୁରକ ଦୟାକୁ ଓ ଓ ମାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠର କୃପାଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପୂର୍ବ ଆଶର୍ଜ କରୁଅଛି ।

